

3/2013

ČTVRTLETNÍK OBCE LUŽICE

Vesnice Jihomoravského kraje roku 2009

Prkačcup

Tenisový turnaj „Burčák open“

Foto: Denisa Šimíková

Výstava králíků, holubů a drůbeže

Foto na titulní stránce: Denisa Šimíková

Foto: Miloš Kadala

Foto: Denisa Šimíková

Z OBSAHU

Aktuálně z radnice	2
Informace z jednání Rady obce	
Lužice 2011 ve statistickém přehledu	
Lužický zpravodaj získal 2. místo	
Krátké zprávy	
Osobnost	8
Oldřich Pinda	
My všichni školou povinní	9
Co chystá MŠ v novém šk. roce	
Střípky z Prima školy	
Organizace šk. roku 2013/14	
Kultura	13
Ohlas Lužického léta	
VIII. sochařské sympozium	
Pozvánky	
Kulturní kalendář	
Literární večer	
Spolky	18
Bonjour! Ça va? Bien. Et vous?	
Francouzský den	
Skautský tábor Polnička	
Mužácké léto 2013	
Rozhovor	24
Když je koníčkem kopaná	
Historie	27
Parlamentní volby	
Odrobinky vzpomínek	
První dlážděná silnice	
Příroda	31
Soutěž - Rozkvetlé Lužice	
Cestování	32
Prázdniny s vysílačkou	
Cestování po Americe	
Nejdelší cesta šohajů „přes pole“	
Sport	37
Hurá na fotbal	
Společenská kronika	38
Okénko Joži Trefy	39
Napsali nám	40
Cyklotúra Clémence a Jérémyho	
Reklama	42

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

v poslední době jsou stále častější stížnosti občanů na nedodržování dopravních předpisů, včetně návrhů na změny nebo doplnění dopravního značení. Vzhledem k tomu, že se jedná o řešení vzájemně provázaných problémů většího rozsahu, přiblížím vám jednotlivé kategorie komunikací v širších souvislostech.

Dostavba stávající dvoupruhové silnice I/55 úsek Rohatec – Břeclov na čtyřpruhovou rychlostní silnici R/55. Realizace zásadním způsobem zvýší intenzitu dopravy v obci Lužice. Nové mimoúrovňové křižovatky Bojanovická a Josefovská neumožní sjezd a nájezd na silnici RI 55. Doprava z a do Josefova, obdobně jako z a do Bojanovic, bude vedena přes Lužice. Navýšení limitů hluku a emisí bude stoupat s ohledem na nárůst intenzity dopravy. Obec aktivně usiluje o bezpečné řešení předmětných křižovatek s možností sjezdu a nájezdu z obce. Vytváří se podmínky pro realizaci protihlukové akustické ochrany (změny územního plánu, výkupy pozemků, projekty, zdroje). Prověřujeme možnosti realizace lávky pro pěší a cyklisty přes stávající komunikaci I/55.

Další kategorií je silnice III/05531 v ulici Velkomoravská, která je v majetku Jihomoravského kraje. Veškeré stavební úpravy a změny dopravního značení, včetně vypracování projektů a financování, jsou v kompetenci kraje. Zde jsou nejčastější stížnosti na rychlou jízdu a špatné parkování. Plynulost a bezpečnost provozu na této komunikaci řešila obec rekonstrukcí v délce 2300m, která bude ukončena v listopadu roku 2013. Výsledkem je převedení cyklistické dopravy mimo vozovku, minimalizace kamionové dopravy, vyloučení možnosti čelních střetů na okružních křižovatkách, snížení rychlosti dopravy (ohraničení křižovatky, autobusové zastávky), zvýšení bezpečnosti chodců na přechodech (osvětlení, ostrůvky) a vybudování 260 ks parkovacích míst (od roku 2002 bylo v obci realizováno celkem 431 parkovacích míst). Celkové náklady na tuto rekonstrukci prezentují 67 651 671 Kč. Z rozpočtu Ministerstva dopravy a Jihomoravského kraje bylo poskytnuto 34 633 895 Kč (komunikace). Obec Lužice investovala částku 33 017 776 Kč (chodníky, cyklostezky, odstavná stání, veřejná zeleň, VO), obdržené dotace činily 12 mil. Kč. V současné době je při dodržování stávajícího dopravního značení zajištěna bezpečnost účastníků dopravy. Respektování dopravního značení lze docílit opatřeními, která přinutí řidiče k pomalé jízdě (retardéry, radary, jednopruhová obousměrná komunikace šířky 4m a délky 15 x 20 m apod.). Tato opatření však zbytečně omezují řidiče, kteří dopravní předpisy dodržují a kterých je většina. V konečném důsledku pak dochází

i k zvýšení hlučnosti a koncentrací výfukových emisí.

Třetí kategorií jsou místní a účelové komunikace, na kterých dochází opět k bezohlednému parkování, překračování rychlosti a nedodržení zákazu vjezdu motorových vozidel.

Poslední kategorií jsou chodníky a cyklostezky. Jízdu cyklistů v protisměru nebo jízdu na koních není třeba dále rozvádět.

Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že problematika dopravy je podstatně složitější a rozsáhlejší než se jeví při hledání řešení jednotlivých případů. Obec Lužice má vypracovanou „Organizaci dopravy“. Tento dokument, který koncepčně řeší dopravní značení, byl vypracován odbornou organizací CDV BRNO, v. v. i. a byl schválen Policií ČR, Okresním ředitelstvím dopravního inspektorátu Hodonín. V případě potřeby je aktualizován. V praxi to znamená, že

každá změna (nová dopravní značka, instalace retardérů apod.) musí být projekčně zpracována autorizovaným projektantem a následně schválená Policií ČR. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a požadavkům občanů bude provedena komplexní aktualizace dopravního značení a organizace dopravy v obci. Cílem je bezpečný a funkční dopravní systém, který je na jedné straně schopný absorbovat nárůst dopravy a na druhé straně minimalizuje transiitní dopravu. Na místních komunikacích budou postupně instalovány retardéry, některé stávající křižovatky budou rekonstruovány na křižovatky s vyvýšenou plochou a bude doplněno dopravní značení včetně rozšíření zón 30. Nezbytnou podmínkou pro realizaci těchto záměrů je zajištění potřebných finančních prostředků.

*Ing. Jaroslav Kreml
starosta obce*

Aktuálně z radnice

INFORMACE Z JEDNÁNÍ RADY OBCE

- RO schválila peněžitý dar ve výši 3000 Kč nadaci Landek Ostrava
- RO schválila Oznámení o nalezené a opuštěné věci a Výzvy k přihlášení se k opuštěné věci:
 - kříž na pozemku p. č. 1368/1, k. ú. Lužice u Hodonína
 - kříž na pozemku p. č. 426/1, k. ú. Lužice u Hodonína
 - kříž na pozemku p. č. 1907/2, k. ú. Lužice u Hodonína
 - kříž na pozemku p. č. 1880/2, k. ú. Lužice u Hodonína
 - kříž na pozemku p. č. 2780, k. ú. Lužice u Hodonína
- Výzva bude po dobu šesti měsíců zveřejněna na úřední desce. Pokud se do šesti měsíců nepřihlásí vlastník, zařadí obec tyto sakrální památky do svého majetku a bude zajišťovat jejich údržbu.
- RO rozhodla o instalaci značení na křižovatce ulic Vinohrádky, Dobrovolského a Na Pískách v souladu s Organizací dopravy v Lužicích a o odstranění stromu – smrku na odbočce z ul. Vinohrádky do ul. Na Pískách, protože brání ve výhledu do křižovatky.
- RO schválila nákup a instalaci technologie za 46.231,81 Kč, která zajistí převod a vysílání místního zpravodajství – infokanálu DVB-C a DVB-T k 1. 10. 2013.
- RO schválila žádost All Stars Fitness tým Lužice o sponzorský dar ve výši 9000 Kč na zakoupení kostýmů členům oddílu
- RO schválila návrh na zakoupení žíněnky 40cm (cca 10.000 Kč), trampolíny (cca 2000 Kč) a sestavu koberce 550 Kč/m² (cca 14.000 Kč) do sportovní haly.
- RO schvaluje návrh na dokoupení vybavení sloužícího k odchytu volně pobíhajících psů

a koček (vystřelovací síť, past na kočky, síť k odchytu).

- RO schválila finanční dar Oblastní charitě Hodonín ve výši 3000 Kč.
- RO neschválila spolupráci se spol. B4F BUS/NE SS FUTURE na provádění elektronických aukcí.
- RO schválila návrh na zakoupení klimatizace do posilovny sportovní haly.
- RO projednala stížnost občanů na hygienickou situaci v ul. V Chalupách a požádala je o spolupráci v dokazování porušování hygieny a pořádku neukázněnými občany v této ulici.
- RO schválila návrh na umístění tabulí „Zákaz stanování“ v rekreačním areálu Cihelna.
- RO schválila finanční dar ve výši 3000 Kč Zelenému domu pohody, p.o.Hodonín.
- RO schválila převod provozování bytového domu na ul. Velkomoravská č. p. 237, ze Správy majetku, příspěvkové organizace na společnost LUTES s. r. o. od 1. 1. 2014.
- RO projednala a schválila prodej betonových dlaždic 30x30 cm z chodníku na ul. Velkomoravská dle platného ceníku 3Kč/1ks.
- RO schvaluje účast na akci Kulatý stůl v Lužicích 9. 10. 2013 a na projekt Podpora rozvoje

procesu komunitního plánování na Hodonínsku a aktivit vedoucích k zapojení spádových obcí města Hodonína.

- RO projednala zprávu o stoupající trestné činnosti v obci – krádeže zemědělských produktů na polích vlastníků pozemků, dopravní přestupky, neschopnost dodržovat pravidla občanského soužití, nedodržování hygieny bydlení, nevhodné trávení volného času nezletilých dětí a mládeže - a nutnosti jejího řešení, například zřízením obecní policie.
- RO projednala stížnost vlastníků pozemků sousedících s pozemky společnosti Galur, s. r. o., na činnost této společnosti v lokalitě U Staré šachty, která je v rozporu s územním plánem obce Lužice, a pověřila starostu obce k jednání s majitelem této společnosti směřujícímu k nápravě porušení územního plánu obce Lužice.
- RO vzala na vědomí zprávu místostarostky o návštěvě dvou francouzských cyklistů z partnerské obce Isdes ve dnech 29. 7. 2013 – 31. 7. 2013, kteří absolvují na kolech dvouměsíční cestu Evropou a v Lužicích budou mít zastávku s cílem propagace mezinárodní spolupráce a ekologického hospodaření s odpady.

J. Ambrožová

Lužice roku 2011 ve statistickém přehledu (základní údaje ze sčítání lidu, domů a bytů k 26.3.2011)

Na stránkách dnešního Zpravodaje uveřejňujeme pokračování základních statistických údajů ze sčítání, které se týkají obce Lužice. Jsou to údaje o ekonomické aktivitě obyvatel, o domovním fondu v obci a údaje o počtech osob dojíždějících a vyjíždějících z obce za práci, studiem apod.

Obyvatelstvo podle ekonomické aktivity				
		celkem	muži	ženy
Ekonomicky aktivní		1379	772	607
Zaměstnaní		1184	657	527
Z toho podle postavení v zaměstnání	Zaměstnanci	929	485	444
	Zaměstnavatelé	44	35	9
	Pracující na vlastní účet	230	45	185
	Ženy na mateřské dovolené	23	-	23
Nezaměstnaní		195	115	80

Ekonomicky neaktivní		1274	544	730
	Nepracující důchodci	658	255	403
	Žáci, studenti, učni	410	212	198

Ve srovnání s výsledky sčítání před deseti lety došlo k celkovému zvýšení ekonomické aktivity obyvatel Lužic.

Domovní fond					
		celkem	rodinné domy	bytové domy	ostatní
Domy úhrnem		920	896	21	3
Domy obydlené		833	810	21	2
	Fyzická osoba	758	757	-	1
	Obec, stát	3	1	2	-
	Bytové družstvo	2	-	2	-
	Spoluvlastnictví	61	45	15	1
Období výstavby nebo rekonstrukce	1919 a dříve	41	40	-	1
	1920 až 1970	288	272	16	0
	1971 až 1980	140	136	4	-
	1981 až 1990	98	97	1	-
	1991 až 2000	142	141	-	1
	2001 až 2011	118	118	-	-

Podobně jako v předcházejících statistických údajích došlo i v oblasti domovního fondu k poměrně velkým změnám. Zvýšil se především počet rodinných domů.

Vyjíždějící do zaměstnání a škol		
Vyjíždějící celkem		774
Vyjíždějící do zaměstnání		575
	V rámci obce	84
	Do jiné obce okresu	316
	Do jiného okresu kraje	121
	Do jiného kraje	33
	Do zahraničí	21
Vyjíždějící do škol		199
	V rámci obce	47
	Mimo obec	152

Počet vyjíždějících do zaměstnání a do škol se ve srovnání se statistickými údaji z roku 2001 v obci zvýšil.

Podrobnější informace o jednotlivých oblastech života občanů dostane od Českého statistického úřadu každý obecní úřad.

připravila PhDr. Miroslava Rošková, Csc.

LUŽICKÝ ZPRAVODAJ ZÍSKAL 2. MÍSTO V NÁRODNÍ SOUTĚŽI

Mikroregion Ostrožsko, Lužice, Boršice. To je výsledné pořadí 2. ročníku soutěže „O nejlepší obecní a městský zpravodaj 2012“, v níž bojovalo kolem dvou set přihlášených periodik.

Vyhlašovatelem soutěže jsou Katedra politologie a evropských studií Filosofické fakulty Univerzity Palackého (FF UP) v Olomouci a občanské společnosti Civipolis, Unives. eu a Angelus Aureus. Soutěž je určena pro obce a města České republiky, popřípadě pro další vydavatele obecních a městských zpravodajů, včetně zpravodajů místních částí, městských částí a městských obvodů.

Soutěž se koná celostátně ve dvou kategoriích: „O nejlepší městský zpravodaj“ (statut města, včetně městských částí a obvodů) a „O nejlepší obecní zpravodaj“ (statut obce). Soutěžící poslali porotě dva výtisky dvou různých čísel zpravodaje ročníku 2012.

Sedmičlenná porota, ve které zasedali zástupci vyhlašovatelů a profesionální novináři, hodnotila došlé zpravodaje po stránce obsahové pestrosti, grafické přehlednosti, ale hodnotila také celkový dojem zpravodaje, počet příspěvků apod.

Předsedou poroty byl Pavel Šaradín z Katedry politologie a evropských studií FF UP v Olomouci, místopředsdkyně Marie Šuláková, redaktorka Zpravodaje Spolku pro obnovu venkova.

Vítězové v kategorii obecních zpravodajů:

1. Krajem svatého Antonínka (vydává mikroregion Ostrožsko)
2. Lužický zpravodaj (vydává obec Lužice)
3. Boršický zpravodaj (vydává obec Boršice)

Vítězové v kategorii městských zpravodajů:

1. Chomutovské noviny (vydává město Chomutov)
2. Listy Lanškrounska (vydává TG TISK s.r.o. za podpory MÚ Lanškroun)
3. Zpravodaj Smiřic, Rodova a Holohlav (vydává město Smiřice)

Cenu za druhé místo v kategorii obecních zpravodajů převzaly členky redakční rady z rukou ministra financí v demisi Miroslava Kalouska a kardinála Dominika Duky 4. července 2013 na Velehradě v rámci Dnů dobré vůle.

Toto ocenění patří všem, kteří se na tvorbě Lužického zpravodaje podílejí

Lužický zpravodaj získal 2. místo v národní soutěži

Foto: Denisa Šimíková

– organizacím a spolkům, které nám posílají své příspěvky, členům redakční rady za nezištnou, obětavou a velmi zodpovědnou práci, ale také pracovníkům tiskárny Lelka v Dolních Bojanovicích, kteří zpravodaj tisknou, a paní Haně Horákové, která dává Lužickému zpravodaji grafickou podobu. Moc děkujeme za jejich profesionální přístup a kvalitní práci.

Jana Ambrožová

ZPRÁVY • KRÁTKÉ ZPRÁVY • KRÁTKÉ ZPRÁVY • KRÁTKÉ ZPRÁVY • KRÁTKÉ

- Oznamujeme, že při povodňové sbírce, která se konala v červnu 2013 na OÚ, vybrala charita Lužice celkem 4.884,- Kč. Všem, kteří přispěli, tímto moc děkujeme.
- Na www.luziceuhodonina.cz v menu FOTO – VIDEO naleznete také:
 - Fotografie z akcí: Hody 2013, Prkačcup, Literární čtení, Garážfest, Kočovní divadlo, Barevné odpoledne
 - Videá se čtvrtletníky obce Lužice

• VÝVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU 23. 10. 2013

- Vývoz odpadu v III. čtvrtletí 2013:
25. 9. + pytle, 9. 10., 23. 10. + pytle, 6. 11., 20. 11. + pytle, 4. 12., 18. 12. + pytle

- **Zmeškali jste hlášení místního rozhlasu? Texty všech hlášení, oznámení a pozvánek najdete také na webových stránkách obce.** V menu Hlášení místního rozhlasu (nabídka vlevo) jsou uvedena všechna oznámení z hlášení místního rozhlasu, která se netýkají

kulturních a společenských akcí v obci a v okolí a nekomerčních oznámení pro občany.

Informace o kulturních a společenských akcích v obci i okolí jsou pak uveřejněny v menu Aktuality a Okolí.

- **Potřebujete informace o jakýchkoli změnách v nastavení a provozu kabelové televize?**

Kontaktujte společnost NOEL s.r.o.
 - tel.: 518 359 635
 607 866 813
 - e-mail: info@noel.cz

OZNÁMENÍ O DOBĚ A MÍSTĚ KONÁNÍ VOLEB

do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

Starosta Obce Lužice v souladu s ust. § 15 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a o změně některých zákonů **o z n a m u j e :**

1. Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky se uskuteční

v pátek	25. října 2013	od 14.00	do 22.00 hod.
a v sobotu	26. října 2013	od 08.00	do 14.00 hod.

2. Místo konání voleb:

Volební okrsek č. 1

Základní škola v Lužicích, Velkomoravská 220/264 – učebna ZUŠ pro voliče – bydliště v ulicích začínajících písm. A - U
 AKÁTOVÁ, BOJANOVICKÁ, BŘECLAVSKÁ, BŘEZOVÁ, ČESKÁ, DLÁŽDĚNÁ, DOBROVOLSKÉHO, DŮLNÍ, DVORNÍ, HAVÍŘSKÁ, HRADEBNÍ, JABLOŇOVÁ, JARNÍ, KE KOUPALIŠTI, KOLMÁ, KRATIN, KRÁTKÁ, LESNÍ, LOMENÁ, NA PÍSKÁCH, NAFTARŮ, PEKAŘSKÁ, PÍSEČNÉ, PLOŠTINY, POLNÍ, PŘÍČNÍ, RŮŽOVÁ, SKLÁŘSKÁ, ŠEŘÍKOVÁ, U HÁJKU, U LIDOVÉHO DOMU, U STADIONU, U STARÉ ŠACHTY

Volební okrsek č. 2

Základní škola v Lužicích, Velkomoravská 220/264 – učebna ZUŠ pro voliče – bydliště v ulicích začínající písm. V - Ž, včetně ul. U Vrchnice a čísla evidenční U VRCHNICE, V CHALUPÁCH, V ULIČCE, VELKOMORAVSKÁ, VINOHRÁDKY, ZAHŘÁDKÁŘSKÁ, ZÁHUMENNÍ

Voliči bude umožněno hlasování poté, kdy prokáže svou totožnost a státní občanství České republiky (platným občanským průkazem nebo cestovním pasem České republiky). Neprokáže – li uvedené skutečnosti stanovenými doklady, nebude mu hlasování umožněno. Voliči budou dodány nejpozději den před dnem konání voleb hlasovací lístky. V den voleb volič může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti. Volič hlasuje osobně, zastoupení není přípustné.

Dotace z rozpočtu Obce Lužice

Občanská sdružení, která chtějí požádat o dotaci na činnost své organizace v roce 2014, mohou podat žádost na OÚ v Lužicích do 15. listopadu 2013. Vyúčtování dotace za rok 2013 je nutno odevzdat do 30. listopadu 2013. Formuláře žádosti o dotaci i vyúčtování jsou k dispozici na www.luziceuhodonina.cz.

Kniha Lidé, kroje, tradice

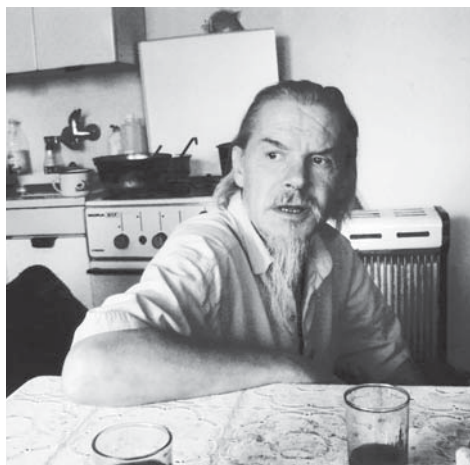
Obecní úřad v Lužicích přijímá objednávky na zakoupení obrazové publikace fotografa Vladimíra Židlického Lidé, kroje tradice, která vyjde v listopadu 2013. Cena nepřesáhne 1000 Kč.

OSOBNOST - OLDŘICH PINDA

Lužický rodák, malíř (*1952) s dobrosrdečnou povahou a úsměvem nás opustil. Zemřel náhle 9. srpna 2013. S jeho tvorbou se můžete seznámit na výstavě, kterou připravili členové Muzejního spolku na Starém kvartýře. Výstava byla slavnostně otevřena 13. září 2013 a potrvá do konce října 2013.

Mladý umělec Viktor Svatoš, který se účastnil prvních sochařských sympozií v Lužicích a díky nim se seznámil s místním malířem Oldřichem Pindou, o panu Pindovi psal nejen odbornou práci, ale před dvěma lety také pomohl uskutečnit společnou úspěšnou výstavu obrazů i jiných děl v Praze. Jako vzpomínku na Oldřicha Pindu uveřejňujeme část textu o něm:

S malířem Oldřichem Pindou jsem měl čest se osobně poznat. Pokusím se ve zkratce přiblížit autora a jeho tvorbu, protože se nejedná o malíře příliš známého ani o člověka, který by současnou scénu nějak ovlivňoval. Je to umělec „poustevník“, ale nikoli odtržený od reality. Jeho tvorba je pro mě zajímavá i proto, že se v podstatě nestará o současné tendence, a tak v ní nemohl vzniknout moment, kdy by se tvořilo umění pro umění, umění pro peníze, nebo kdy by se snažil prostě něco napodobovat či dohánět. Maluje jen tehdy, když potřebuje něco říct. Z toho důvodu je i dost těžké vztáhnout jeho dílo k tvorbě jiných umělců, určitě by se však daly hledat paralely, co se týče způsobu jeho života či popudů k tvorbě /V. van Gogh, Gauguin/. V podstatě bych chtěl Oldřicha Pindu představit jako archetypální vzor umělce, který vydržel u své práce přes to, že se nedostal na školy, nikdy uměním mnoho nevydělal a jeho sláva až donedávna nepřekročila region. Jako rebel, u něhož se ve skoro pravidelných intervalech střídá potřeba malovat s potřebou pit. Myslím, že právě lidé podobného ražení tvoří určitým

způsobem základnu či podhoubí umělcům, kteří už vešli mezi veřejnosti ve známost.

Otec malíř ho odmala nutil kreslit a malovat, ale potom se v jeho životě po této stránce nedělo dlouho nic závažnějšího. Během té doby žil v hospodách a střídal množství žen. Ve dvaceti pěti letech ho ale postihl těžký pracovní úraz, když havaroval s nákladákem (pracoval jako řidič, hlídač, prodáváč, propagační výtvarník, fotograf, grafik, dělník u Moravských naftových dolů). A tehdy vlastně začal naplno malovat (měl i sklony k sochařství, ale po úrazu mu na to údajně nestačily síly). Později na popud kolegů a známých (tehdejší asistent na UMPRUM Ak.mal. Jaroslav Pecka, Ak.mal Pavel Vavrys z Hodonína, Ak. soch. Jaroslav Jurčák z Mikulčic) dělal neúspěšné zkoušky na AVU do atelieru prof. Součka.

V rámci Moravy často vystavoval: Břeclav 95, Uh.Hradiště 97, Hodonín 99, Zlín 85.

V osmdesátých letech se jeho bratr Jiří odstěhoval do Francie a touto cestou získal Oldřich Pinda zdroj příjmu i zastoupení v některých menších galeriích ve Francii. Jinak prodával

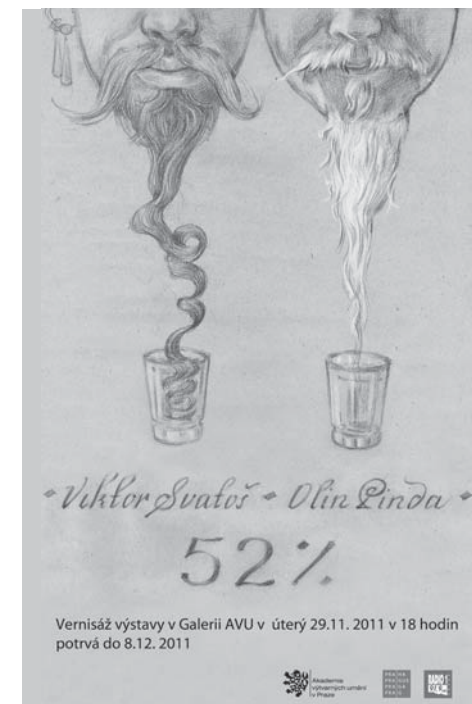
v podstatě za směšné ceny, ale ze zásady nechtěl malovat na zakázku, zřídka tvořil portréty, což dokládá tvrzením, že to, co namaloval, většinou brzy umřelo.

Z velkých věcí umístěných na významnějších místech bych jmenoval obraz Cyrila a Metoděje (v budově OÚ v Lužicích). Dále se umělec zabývá i dřevorytem a fotografií, tvoří menší objekty (např. má určitý fetiš v botách, v důsledku kulhání po úraze v mládí je každá bota sešlapaná jinak, jsou spravované cvočky, drátky...).

Oldřich Pinda se čas od času vyžívá i v něčem, co bychom mohli nazvat akčním uměním, ač by to tak asi sám nepojmenoval, protože tu jde spíš o povahový rys než o plánovanou akci. Naposledy si například lehl (zdánlivě opilý) do vchodu kostela, když šli věřící na mši u příležitosti papežovy návštěvy ČR, čímž zkoumal, jak se budou křesťané chovat ke svému bratru, a když ho všichni překračovali, aniž se kdo přesvědčil, jestli dýchá, vzal si z této zkušenosti námět k obrazu, na kterém v současnosti pracuje.

Přesto ho nemohu označit za blázna, ač ho tak vnímá mnoho lidí kolem něj.

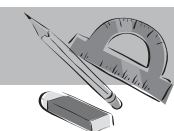
Viktor Svatoš

Pozvánka na výstavu v galerii AVU v Praze

MY VŠICHNI ŠKOLOU POVINNÍ

Co chystá mateřská škola v novém školním roce

Jak ten čas letí. Ani jsme se nenadáli a prázdniny jsou za námi. Letošní léto nám nabídlo dostatek hřejivých slunečných paprsků a věřím, že i vy jste prožili toto období se svými blízkými dle svých představ a načerpali novou energii.

V letošním školním roce budeme pracovat ve věkově smíšených třídách podle výchovně vzdělávacího programu „Hrajeme si a poznáváme svět“.

Co nás jinak čeká v letošním školním roce? Děti se mohou těšit na celou řadu akcí a také zábavy. O těchto akcích vás budeme postupně informovat během školního roku na nástěnkách v jednotlivých třídách.

Naše mateřská škola nabízí dětem a rodičům i mimoškolní aktivity. Folklorní kroužek, výuku angličtiny, přípravu předškolních dětí do základní školy a cvičení rodičů s dětmi. Cvičení začíná již ve středu 2. října v 16.00 v budově mateřské školy. V letošním školním roce došlo i k personálním změnám. Paní učitelka Kateřina Knápková odešla na mateřskou dovolenou a do třídy Včelíček nastoupila nová paní učitelka Mgr. Petra Kramářová. Přeji ji hodně pracovních úspěchů a vám ostatním ještě hodně teplých podzimních dnů.

Petra Březinová

STŘÍPKY Z PRIMA ŠKOLY

- Na konci loňského školního roku jsme se **rozloučili s žáky 9. třídy** a také s pěti žáky **páté třídy**, kteří byli přijati ke studiu na gymnáziu. Přejeme všem hodně studijních úspěchů.
- Dříve než jsme zahájili nový školní rok, sešli se noví prvňáčci se svojí paní učitelkou a rodiči v sobotu 31. srpna na zábavném seznamovacím odpoledni **Začínáme spolu**. Měli tak možnost poznat se dříve než oficiálně zahájí svůj první školní rok.
- V pondělí 2. září jsme všichni společně zahájili **nový školní rok 2013/2014** na školním dvoře spolu s představiteli obce, panem starostou a paní místostarostkou. Pan ředitel informoval o novém vybavení ve škole a dalších změnách ve výuce. Devátáci, pro které začal poslední školní rok na naší základní škole, odvedli prvňáčky poprvé do jejich třídy. Již se stalo tradicí, že první den tráví prvňáčci ve třídě se svými rodiči. Dárek v podobě školních potřeb od obce je určitě potěšil.
- V tomto školním roce je **počet žáků ve třídách** následující: 1. tř. 19 žáků,

2. tř. 19 ž., 3. tř. 19 ž., 4. tř. 25 ž., 5. tř. 16 ž., 6. tř. 20 ž., 7. tř. 27 ž., 8. tř. 16 ž., 9. tř. 19 ž. Celkem tedy na naší škole máme 180 žáků. Všem přejeme úspěšný školní rok.

- Ve čtvrtek 5. září se uskutečnil **1. ročník Zborovského závodu branné zdatnosti mládeže – Memoriál Štěpána Kurky**. Ve spolupráci s Československou obcí legionářskou jsme uspořádali branný závod pro žáky 4. – 9. třídy. Soutěžili ve dvou kategoriích ve dvoučlenných hlídkách. Na trati plnili několik úkolů a disciplín: střelba ze vzduchovky,

běh terénem, hod granátem na cíl, překonání překážek a vysoké dřevěné bariéry. Děkuje TJ Baník Lužice za poskytnuté prostory a všem, kteří pomáhali při organizaci závodu.

Pořadí v jednotlivých kategoriích:

chlapci 4. – 6. tř.

1. místo Jan Matuška, Pavel Kapusta, 5. tř.

2. místo Pavel Příkazský, Aleš Brhel, 5. tř.

3. místo Vladimír Malík, Petr Malík, 6. tř.

dívky 4. – 6. třída

1. místo Natálie Sobotková, Michaela Zástavová, 4. tř.

2. místo Michaela Janečková, Emilie Fogtová, 5. tř.

1. ročník Zborovského závodu branné zdatnosti mládeže – Memoriál Štěpána Kurky
Foto: Jana Helešicová

3. místo Kateřina Knápková, Lucie Dulovcová, 6. tř.
chlapci 7. – 9. tř.

1. místo Lukáš Petrásek, Ondřej Todt, 7. tř.

2. místo Ondřej Lorenc, Zdeněk Kopřiva, 8. tř.

3. místo Jonáš Černý, Tomáš Kurečka, 9. tř.
dívky 7. – 9. tř.

1. místo Nikola Jančálková, Gabriela Chládková, 9. tř.

2. místo Kristýna Konečková, Veronika Srncová, 7. tř.

3. místo Dominika Fojtů, Natálie Štorková, 9. tř.

- Do **školního senátu** byli v tomto školním roce zvoleni: Jakub Dulovec, Stel-la Nilsen, Hana Lacková, Karolína Pecková, Terezie Adeyinka, Jaromír Herůdek, Kristýna Hromádková, Gabriela Stibůrková, Adam Sýkora, Adéla Blahová, Lukáš Kordula, Barbora Rybovičová, Jan Karas, Karel Fogt, Veronika Doricová, Natálie Štorková.

Mgr. Jana Líčeniková

Vítání nových prvňáčků

NOVÉ PC

Od září se mohou žáci lužické Prima školy těšit na nové počítače. V rámci projektu EU – peníze školám, do kterého se ZŠ Lužice zapojila, vedení školy vypsalo výběrové řízení na dodávku technického vybavení za téměř 500 tisíc korun. Výsledkem je kompletní vybavení počítačové učebny novými PC sestavami spojenými do sítě. Žáci 2. třídy se ještě mohou těšit na novou keramickou tabuli s interaktivním dataprojektorem, který byl součástí dodávky technického vybavení. Výuka tak bude pro žáky zajímavější a zábavnější.

Mgr. Miroslav Hunča

Organizace školního roku 2013/2014

zahájení školního roku	2. 9. 2013
podzimní prázdniny	29. - 30. 10. 2013
vánoční prázdniny	21. 12. 2013 - 5. 1. 2014
pololetní prázdniny	31. 1. 2014
jarní prázdniny	17. 2. - 23. 2. 2014
velikonoční prázdniny	17. 4. - 18. 4. 2014
ukončení školního roku	27. 6. 2014
hlavní prázdniny	28. 6. - 31. 8. 2014

Zaměstnanci školy ve školním roce 2013/2014

ředitel školy:	Mgr. Miroslav Hunča
zástupkyně ředitele:	Mgr. Jana Ličeníková

Základní škola

výchovná poradkyně: Mgr. Marcela Komendová

školní metodik prevence:
Mgr. Marcela Komendová

třídní učitelé:	
1. tř.	Mgr. Jaromíra Malá
2. tř.	Mgr. Hana Herůdková
3. tř.	Mgr. Jitka Vydrová
4. tř.	Mgr. Michaela Lamošová
5. tř.	Mgr. Danuše Vojkovská
6. tř.	Mgr. Tatiana Hromková
7. tř.	Mgr. Marcela Komendová
8. tř.	Mgr. Lenka Ryšánková
9. tř.	Mgr. Jaroslav Grossmann

učitelé bez třídnictví: Mgr. Věra Kučí
Mgr. Marcela Zabloudivá

asistentka pedagoga: Mgr. Ludmila Kotlaříková

vedoucí školní družiny: Gabriela Podivínská

vychovatelka školní družiny:
Zdeňka Bravencová

hospodárka:	Ing. Alena Lacková
školník:	Lubomír Holomčík
uklízečky:	Ludmila Maršálková Dana Neplechová Marcela Blažková

vedoucí školní jídelny:	Soňa Zimková
kuchařky:	Lenka Janulíková Jana Nováková

Mateřská škola

Vedoucí učitelka :	Iva Rezková
I. třída, Berušky :	Iva Rezková Bc. Ivana Cigánková
II. třída, Včeličky :	Petra Kramářová
III. třída, Motýlci :	Petra Březinová Ludmila Hanzlíčková
Školnice :	Iva Lorencová
Uklízečka :	Dagmar Lorencová
Vedoucí stravování:	Dagmar Filipovičová
kuchařky:	Ludmila Benešová Dagmar Lorencová Dagmar Filipovičová

KULTURA

OHLAS LUŽICKÉHO LÉTA

Prázdniny nám už skončily a s nimi i naše Lužické léto 2013. Počasí se nám stále střídalo a nechtělo nám nabídnout trochu toho slunečního svitu. Ale i to se nakonec umoudřilo a začalo hrát ne-li pálit. Kulturní léto v Lužicích bylo velmi pestré a nabitě. Každý si v něm mohl najít něco pro sebe. Ať už sportovní události, trochu hudby, či dokonce divadlo.

Léto jsme zahájili vernisáží Muzejního spolku na Starém kvartýru, kde jste se mohli seznámit s historií spolku, která trvá již deset let. Vernisáž byla hudebně okořeněna smyčcovým kvartetem z Hodonína, které mělo veliký úspěch.

Také sportovní nadšenci si přišli na své. Už po osmé se konal turnaj „O putovní pohár starosty Lužic“. I když naše družstvo nevyhrálo, zpříjemnili jsme si sobotní odpoledne a podpořili sportovního ducha lidí. No a jak se říká: „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.“

Nejen fotbal, ale i tenis je velmi hráným sportem v Lužicích, a tak není divu, že na tenisovém turnaji veteránů ve čtyřhře Veteránů cup byla tak hojná účast a panovala tam skvělá nálada.

Výstava muzejního spolku „Jsme tady už 10 let“ Foto: J. Konvičná

Jednou z nejvíce očekávaných akcí byly tradiční Cyrílské hody. Ty se letos opravdu vydařily. Vyšlo krásné počasí, a tak nic nebránilo tomu dobře

se pobavit a užít si hodové nálady.

Také se letos, jako už tradičně, konalo už 8. sochařské sympozium „Dřevo-kámen“

2013. Letošní parta studentů, kteří sochy tvořili, byla velmi pracovitá, pilná, a tak se výsledek opravdu povedl.

Já jsem velká milovnice divadla, a proto jsem se také nejvíce těšila na Kočovní divadlo, které tady bylo poprvé. Dramatický kroužek pochází až z Krnova a přijel nám zahrát hru „O knížeti Václavovi“. Inscenaci pojal po svém a pomoci vlastnoručně vyrobených kulís vytvořili vtipné a pěkně zahrané divadelní představení pro malé i velké. Myslím, že by bylo dobré divadelní kulturu v Lužicích rozvíjet i nadále a příští rok nabídku představení rozšířit.

Doufám, že i vám se Lužické léto 2013 líbilo, a že příští rok bude přinejmenším stejně tak dobré.

Denisa Šimíková

Kočovní divadlo „O knížeti Václavovi“

Foto: Denisa Šimíková

Stárci a stárky 2013

Zleva:
Rostislav Rutar
Lucie Nováková
Petr Marada
Eliška Černá
Lukáš Kopřiva

VIII. lužické sympozium je za námi

Skončením letošního sympozia Dřevo, kámen - Lužice 2013 jsme naplnili nejen jeho cíle, ale uzavřeli také kompozice plastik ve dvou důležitých lokalitách obce, kterými jsou centrální park obce a prostranství u sportovní haly.

Do parku jsou určeny sochy symbolizující hornictví, vinařství, úrodu a hojnost autorů Radka Mrštiny ze Sezemic, Kateřiny Šibravové ze Staré Paky, Matěje Bílka ze Smidaru. Pro sochu hojnosti byl speciálně pozván Bc. sochař Michal Vinduška z Prahy. Na prostranství před sportovní halu budou umístěny sochy Puma Venduly Vítkové, zápasníci Michaela Steinhauserové a Ragby míč Adély Kačabové.

Pro kapličku na Ploštinách byly Martinem Gallasem ze dřeva vytvořeny sochy Marie a Josefa. Na nové ulici nesoucí jméno významného rodáka Jaroslava Dobrovolského bude stát plastický objekt z tvrdého pískovce k uctění památky tohoto rodáka. Autorem objektu je Jakub Teimer. Předpokládám, že všem, kteří mají k umění vztah, se plastiky líbí, a ocení je i křesťanský založení občané.

Letošní skupina sochařů byla hlavně z hořické kameinosochařské školy, umělecké školy s výbornou pověstí, a byli dobrou vizitkou školy, kterou reprezentovali. Škola, tj. pedagogové i pan ředitel, se studentům věnuje jak po

„Múza hojnosti“ autor: Michal Vinduška, Foto: Denisa Šimíková

stránce odborné, tak po té lidské.

Mé obavy z počasí se naštěstí nenaplnily. Přes to, že se děvčatům nevyhnuly nemoci, všichni končili zdraví, bez nemoci i úrazů. Vernisáž včetně počasí, koncertů a celkové nálady byla perfektní. Budeme mít dlouho krásné vzpomínky a ti, kteří umění chápou srdcem a duší, milé pohlázení. Lužické léto v této koncepci se může hodnotit pouze na výbornou.

Přeji si, aby na nás na všechny plastiky působily pozitivně, a to za celých osm ročníků. Všem velké poděkování za spolupráci a sponzorství.

Kurátorka

Účastníci VIII. sochařského sympozia „Dřevo - kámen“ 2013

Kulturní kalendář říjen – prosinec 2013

- 9. 10. Kulatý stůl – beseda o nabídce sociálních služeb, Sokolovna
- 7. 11. Vernisáž výstavy Československé legie 1914 -1918, Sokolovna
- 9. 11. Tělocvičná akademie T. J. Sokol Lužice ke 105. výročí založení Sokola
- 19. 11. Vyhodnocení soutěže ROZKVELTÉ LUŽICE 2013
- 16. 11. Společenské posezení pro seniory, Sokolovna
- 1. 12. I. vánoční jarmark v Sokolovně
- 1. 12. Rozsvícení vánočního stromu a zahájení Kulturního adventu
- 6. 12. Vernisáž vánoční výstavy, Starý kvartýr
- 7. 12. S Mikulášem do Francie, Hala Lužice
- 13. 12. Vánoční vinšování s Ondrášem, Sokolovna
- 26. 12. Štěpánský košť vína, Sokolovna
- 31. 12. Rozloučení se starým rokem na Cihelně

Chcete vystavit a nabídnout své rukodělné výrobky k prodeji na VÁNOČNÍM JARMARKU?

1. prosince 2013 se koná I. VÁNOČNÍ JARMARK v Sokolovně v Lužicích

Privítáme výrobky občanů i neziskových organizací dětí i dospělých, výtvarníků, řemeslníků.

Keramika, šperky, tašky, mýdla, perníky, vánoční ozdoby, svícny, výrobky ze dřeva, kovu, šustí, papíru, vosku, výšivky atd.

(nejedná se o burzu)

Přihlásit se můžete a bližší informace získat na OÚ v Lužicích
- Denisa Šimíková tel. 511 117 827

LITERÁRNÍ VEČER POČTVRTÉ

Na letošní literární večer jsem zaslechla různé ohlasy. Ty kritické směřovaly k délce programu a přemíře poezie. Obě tyto výtky mě trochu mrzí, protože s nimi nemohu souhlasit. A to jsem se snažila na literární večer podívat ze všech stran...

Celá akce vyzařuje jistou míru chaosu, ten já ale považuji za záležitost velmi příjemnou, protože díky němu přichází během večera pocit milého domácího posezení, kde není potřeba se přetvářet a hrát si na umělce. Organizátor a moderátor v jedné osobě provází programem tak, abychom mohli autory poznat a aby nás to vedlo ve vnímání jejich tvorby. Tak to má být. Umění je kouzelné svojí mnohoznačností, ale poznat ho pohledem jeho „stvořitele“ (vidět do toho, „co tím chtěl básník říct“) bývá často ještě zajímavější.

V tom vybrat na literární čtení především poezii vidím já osobně odvahu tlačit na publikum, aby se víc soustředilo a více hledalo – významy, jazykové hříčky, smysl... Chápu, že pro mnohé to není snadné, ale kdo kdy tvrdil, že umění má být snadné a stravitelné? Navíc letošní výběr účastníků se velmi povedl. Filip Martinek a Petr Vaculovič přečetli díla přemýšlivá a vrstevnatá, Josef Mikeš a Pavol Němec Lelín zase vnesli humor, satiru a hravost. To, že se tito autoři naprosto vyváženě svými výstupy střídali, byl skvělý tah organizátorů.

Doprovodná skupina SOL sice teprve začíná a prvotní tréma byla trochu znát, ale postupně se rozplynula a kapela podala vynikající výkon. Skvěle doplnila poezii čtenou svými texty, protože i v těch si pozorní posluchači mohli najít mnohé. Snad to ale pro některé bylo příliš. Nevím, to nemohu soudit. Já jsem odcházela naprosto spokojená, že letos vyšlo počasí, účast i program a není co vytýkat.

Lenka Kučí

Foto: Denisa Šimíková

Proč rádi chodíme do knihovny?

Do knihovny chodí spousta čtenářů, aby si půjčili knížky, ale zjistili jsme, že se taky dá v knihovně naučit plést z papíru. Začaly moje spolužačky, potom jsem se k nim přidala i já a nakonec pletou i mnohem mladší holky, než jsme my. Moc bych chtěla poděkovat paní knihovnici a paní Milce, že si na nás vždycky udělaly čas a všechno nás naučily.

Natálka Dvořáková

SPOLKY

BONJOUR! ÇA VA? BIEN. ET VOUS?

V červenci zazněla v Lužicích opět francouzština. Důvod je prostý. Na návštěvu přijeli naši přátelé z Isdes. Členové Klubu česko-francouzského partnerství čekali 16. července k večeru netrpělivě s připraveným programem, ubytováním, teplou večeří, výzbrojením česko-francouzskými slovníky na jejich příjezd. Na rozdíl od jiných návštěvníků naší obce „naši Francúzi“ přesně věděli, kde je Tabáčna. U obecního úřadu tedy minuli čekající překladatelku, naši učitelku francouzštiny Terezku, a bezpečně dorazili ve stanovený čas do náruče svých českých přátel. Kdo

zná vítání po francouzsku, určitě ví, o čem mluvím. My jsme ovšem francouzský ceremoniál třikrát líčko na líčko rozšířili o české potřepání pravicí (bez ohledu na politickou orientaci). Vepřo-knedlo-zelo bylo důstojným začátkem připraveného jídelníčku a našim přátelům bylo jasné, že o zdravé lehké francouzské kuchyni si jejich žlučníky mohou týden nechat jenom zdát. Jejich přání ochutnat naši tradiční kuchyni bylo splněno na sto procent. Během týdne ochutnali např. guláš, kuřecí roládu, řízek s bramborovým salátem, grilované speciality i speciality z královské udírny,

různé druhy našich moravských salátů, zákusků, buchet atd. Postarali se o to kuchaři Maruška, Matěj, Ladá a Karel, a s nimi další ochotní kuchaři, kuchtičky a „Boschky“. A kdo ví, co všechno ještě ochutnali u svých „bytných“...

V nabídce letošního poznávacího programu pro francouzské přátele byly památky UNESCO – Kroměříž, vila Tugendhat, Praha, zajímavosti v našem okolí, Templářské sklepy a firma Sonnentor v Čejkovicih, rozhledna v Novém Poddvorově, hody v Josefově. Nemohla samozřejmě chybět setkání s mnoha přáteli v Lužicích, kteří chtěli oplatit

francouzským kamarádům jejich pohostinnost. Včelaři připravili posezení ve včelařském arboretu, s kvartýrníky poseděli na Starém kvartýře. S Lužickými mužáky prožili přímo královský večer. Pod zrající mirabelkou krásně chutnalo, Asterix s Obelixem se spokojeně usmívali a zpěv se rozléhal tak, že druhý den ráno i na tržnici v Hodoníně věděli, do kolika hodin to bylo. (Až na to, že si to spletli s Cibulovým festivalem v Holíči ☺).

Francouzský den u Cihelny byl zkouškou toho, jak Moraváci zvládají francouzskou hru pétanque i francouzskou kuchyni. Faktem je, že se nedalo poznat, kdo je francouzský hráč a kdo nás (než promluví). No a stejně to dopadlo i s jídlem. Francouzské nebo naše, všechno chutnalo. Atmosféra skvělého večera se skupinou

Amadeus se trošku zkalila tím, že nejmladšího hosta Ludovica srazilo v ulici U Vrchnice auto. Řidič ujel, ani později se nepřihlásil. Bylo nám za řidiče stydno, ale všichni jsme si oddychli, že lékař na pohotovosti nezjistil vážná zranění. Ludovic si do Francie odvezl naraženou nohu, odřeniny

a smutnou zkušenost z jízdy na kole v podobě pokuty od Policie ČR za nedání přednosti v jízdě a neposkytnutí pomoci ze strany řidiče (ve Francii se tento trestný čin trestá mnohem přísněji než u nás).

23. červenec, poslední den pobytu, trávili naši francouzští hosté s několika členy našeho klubu v Praze, kde byli přijati na Francouzském velvyslanectví, v Senátu ČR a projeli se lodí po Vltavě. Po večerním rozloučení u hotelu Opera, kde strávili poslední noc před odjezdem do Francie, jsme se rozjeli plni dojmů k domovu s dobrým pocitem, že naši hosté odjíždějí spokojeni a že se společný týden díky všem, kteří se podíleli na jeho přípravě a realizaci, vydařil.

Díky, přátelé, merci beaucoup!

Jana Ambrožová

Foto: Antonín Batrla

Francouzský den

Součástí Lužického léta je také červencová sobota na Cihelně, kterou organizuje Klub česko-francouzského partnerství. V letošním roce připravil program s názvem Francouzský den. Doslova francouzský. Nejen petang, občerstvení ve francouzském stylu, ale především návštěva našich přátel z Isdes oživila a dodala ráz tomuto odpolední společně strávenému v areálu Cihelny.

Do petangového turnaje se přihlásilo 24 dvojic. Soutěžící byli rozděleni do šesti skupin. Každá dvojice si tedy mohla zahrát minimálně tři hry. Vítězové skupiny postoupili do semifinálové skupiny, kde bojovali o vítězství. Pořadí je následující: 1. Jirka Domanský a Marc Thorigny, 2. Pavel Kuchynka a Michaela Tvrdoňová, 3. Amatéři (Bohumil Franěk

Foto: Antonín Batrla

a Viktor Jurek), 4. Hugo Boss (Claudette a Luboš), 5. Laura a Joel, 6. FILU (David a Lucie).

V průběhu turnaje si návštěvníci mohli zakoupit francouzské sýry a paštiky, francouzské nápoje a také slané a sladké pečivo, které upekli francouzští přátelé a další členové a příznivci klubu. Všem děkujeme!

Po skončení turnaje jsme si mohli zatančit a pobavit se s hudební skupinou Amadeus.

Děkujeme všem, kteří svou účastí podpořili činnost Klubu česko – francouzského partnerství. Výtěžek z této akce byl věnován na podporu partnerství obcí Lužice a Isdes.

Jana Ličeníková

SKAUTSKÝ TÁBOR POLNIČKA 2013

Bylo po lužických hodech a my všichni jsme se už nemohli dočkat, až dorazíme do Polničky na náš táborový plac. Po příjezdu jsme si, jako obvykle, museli postavit stany, abychom měli kde složit hlavu a strávit čas skoro 3 týdny, které trval tábor. První dny pobytu jsme museli zařídit spoustu věcí, abychom si mohli uvařit, koupat se – zkrátka, abychom se tam cítili jako doma.

Letos se hrály jen dvě celotáborovky. Mladší oddíl Fénix hrál Harryho Pottera a zbytek oddílů pátral po tajemství kameníka Giovanniho. Děti cestovaly po různých zemích letadlem a tam hledaly strážce, aby jim předal indicie, díky kterým by mohly vypátrat tajemství – samozřejmě za nějakou pomoc či úkol. Letadlo bylo v našem případě hangár. Nechyběl však pilot a letušky, ani občerstvení pro první třídu. První jsme letěli do **Venezie**. Tam jsme museli navázat co nejdelší provaz z uvařených špaget. Když jsme doletěli do **Francie**, museli jsme postavit co nejvyšší Eiffelovu věž ze špejlí, aby se nahoře udrželo vajíčko. Také jsme se samozřejmě naučili nějaké francouzské fráze, nebo jsme museli složit francouzskou vlajku sami ze sebe. Ve **Španělsku** byly býčí zápasy. Po přeletu do **Brazílie** jsme museli z pralesa zachránit před masožravými rostlinami chráněné orchideje a taky jsme si

Foto: Zuzana Pavková

mezi sebou zahráli fotbal. Když jsme byli v **Číně**, hned jsme dostali k obědu hůlky a museli jsme s nimi sníst celý oběd, i polévku. Tam jsme pašovali i hedvábí (na nosech namazaných medem). V **Mexiku** jsme zase pašovali drogy a účastnili jsme se kohoutích zápasů. V **Saudské Arábii** jsme dobývali a prodávali ropu.

Mimo celotáborové hry jel celý tábor na nový bazén do Žďáru nad Sázavou, kde byl tobogán i divoká řeka, a na výlet do westernového městečka Šiklův mlýn. Samozřejmě nechyběly ani tradiční puťáky, na které jsme vyrazili poslední týden. Tento tábor byl prostě celý super, nejen proto, že bylo pořád krásně, teplo a bez deště, ale i proto, že jsme se tam zase všichni po dlouhé době sešli. Tak za rok se zase moc těšíme!

Oddíl Káňata

MUŽÁCKÉ LÉTO 2013

Letošní léto bylo pro Lužické mužáky činorodé.

Předposlední červnový víkend jsme si zazpívali na 10. ročníku Javornického zpívání na Horňácku. Zdařilé odpoledne a večer u pohostinných lidí doplněné setkáním se sbory z Nivnice a Javorníku či se známou cimbalistkou Zuzanou Lapčíkovou bylo osvěžující a inspirativní. Kdo chce vědět o tomto zpívání více, má možnost podívat se na www.regionrevue.eu.

Pak naše snaha nezadržitelně směřovala k lužickým Cyrilským hodům. Tradičně jsme chase pomáhali se stavbou a následným bouráním ocelové konstrukce, připravovali jsme zázemí pro předhodový večer apod. Jako spolupřátelé jsme vystupovali na tomto večeru, který letos nesl

název „Hrozny a durancie“. Kromě nás se na večer prezentoval i lužický ženský sbor, hosté z Nivnice a Boršic, a to od malých dětí až po ženy a muže. Mohli jsme se tak seznámit s písněmi a jejich pojetím z jiné národopisné oblasti, na oplátku jsme pak obdrželi pozvánku na zpívání k nim, jež se uskuteční v polovině listopadu.

V pátek 19. července se náš sbor ujal organizace jednoho večera pro naše francouzské přátele z partnerské obce Isdes. Připravili jsme za výrazné a zásadní pomoci našich žen a partnerek piknik na zahradě jednoho z našich členů a večer se velice zdařil, o čemž nejlépe svědčila spokojenost všech přítomných. A hostit cca 60 lidí, jak sami uznáte, není nic jednodu-

chého a banálního. Mohli jsme tak alespoň zčásti oplatit pohostinnost našich přátel z minulého roku, kdy jsme pobývali v Isdes.

Oproti minulým rokům jsme nově obdrželi dvě pozvání na předhodové večery do okolních obcí. Nejprve jsme v sobotu 3. 8. vystupovali na návsi v Tvrdonicích a pak 17. 8. v Mikulčicích u myslivecké chaty. Pozvání na tyto předhodové večery si vážíme a přijímáme je jako možnost prezentovat náš sbor a porovnat náš zpěv s jinými sbory, něčemu se přiučit, ale především je vnímáme jako možnost setkat se a pohovořit s kamarády, známými a přáteli.

Naše sdružení už letos počtvrté organizovalo na závěr prázdnin závod malotraktorů, traktůrků a podobných vozidel PRKAČCUP 2013.

Letošního závodu se účastnilo celkem 18 závodníků, z nichž 5 bylo přespolních (3 z Josefova a po jednom z Podivína a Vacenovic). Někdo přijel skutečně závodit a snažil se dosáhnout nejlepšího času, jiný se přijel pobavit a užít si recese, čemuž odpovídala úprava a výzdoba stroje, oblečení závodníků atd. Všem patří dík, stejně jako stovkám návštěvníků tohoto traktorového prázdninového sobotního

Foto: Vít Hubačka

odpoledne. Příjemným zpestřením byla i ukázka rádiem řízených automobilových modelů, což ocenili především nejmladší návštěvníci, kluci především.

Z uvedeného přehledu je myslím patrné, že naše sdružení žije a přes všechny

problémy a nedostatky vyvíjí nemalou a smysluplnou aktivitu. Potěšitelným zjištěním letošního roku je to, že organizace a zajištění té které akce se ujímají různí členové sboru či jejich skupiny a ostatní jim pomáhají a přiloží ruku k dílu. Platí to pro Fašaňk, jarní výlet,

předhodový večer, Prkačcup apod. Je to dobré zjištění.

Jednak se starosti rozloží na více lidí, jednak se více členů aktivně zapojuje do činnosti sdružení.

Podzim patří ke klidnějšímu období naší činnosti. Většinu z nás teď čeká práce ve vinohradech a sklepích, což však neznamená, že nebudou probíhat naše pravidelné nedělní zkoušky na „Lidáku“.

Přeji nám všem příjemný podzim, dobrou úrodu vína a dobrou mysl bez ohledu na výsledky voleb. Věřte, že největšího pomocníka má každý z nás připevněného na rameni a na sladké volební sliby je nejlepší zdravý selský rozum.

Za Lužické mužáky

Mgr. Tomáš Klásek

TJ Sokol Lužice pořádá

Burzu dětského oblečení, hraček a sportovních potřeb

v Sokolovně Lužice,
příjem zboží v pátek 11. října od 15 hod. do 19 hod.,
prodej v sobotu 12. října od 8,30 hod. do 17 hod.

Manipulační poplatek splatný při příjmu zboží u hodnoty zboží do 50 Kč - 3 Kč za kus, u hodnoty od 51 do 500 Kč - 5,- Kč za kus a u zboží nad 500 Kč - 30,- Kč za kus.

Seznam věcí bude sepsán při příjmu zboží nebo si můžete vyzvednout tiskopis v prodejně ŠTELA Lužice nebo žádejte na e-mailové adrese: TJ.SOKOL.LUZICE@seznam.cz.

Rozhovor

Když je koníčkem kopaná

Po pěti letech se lužickému dorostu TJ Baník Lužice podařilo zvítězit ve III. třídě okresní soutěže ve fotbale, a postoupit tak do okresního přeboru. Velký podíl na tomto krásném úspěchu má trenér Milan Pazdera, pod jehož vedením mužstvo dorostu fungovalo.

Dovolila jsem si Milana oslovit a požádat ho o rozhovor. Otázky jsem měla připraveny, ale Milan se tak rozpovídal, že se mi nechtělo skákat mu do řeči. V ten moment se mi potvrdilo to, co jsem na Milanovi pozorovala od té doby, co ho znám. Je to fotbalista tělem i duší. Lužickému fotbalu a Baníku věnuje maximum a je na něm vidět, že ho to baví.

Co mi řekneš o lužickém dorostu?

Před pěti lety jsem začal s Lubošem Galatíkem trénovat dorost. Bylo to těžké období, kdy jsme z okresního výběru spadli do třetí třídy. Posháněli jsme hráče, aby se mohl vytvořit tým. Na Baníku jsme chtěli, aby se dorost udržel, a tak jsme museli hodně přemlouvat. Pomalu se nám to nějak dařilo. Začínal se budovat nový mančaft. Šlo to postupně, hra se zlepšovala, přicházeli hráči ze žáků, doplňovali je i hráči z okolí. Při malém počtu chodili pomáhat při zápasech hráči z mužstva žáků, tam jsme měli velikou oporu. Moji kluci – teenageři – no, nebylo to s nimi vždy jednoduché – se však poslední rok hodně semknuli. Vytvořila se dobrá parta, začalo se vyhrávat a kluci viděli, že šance po loňském podzimu byla veliká. Sami vycítili, že by to mohli dokázat, šli si za svým cílem – za vítězstvím. Někdy vypomohli i ti, kteří už chtěli s fotbalem skončit, viděli totiž, že by to mužstvo mohlo dokázat. Musím říct, že kluci nevy pustili žádný zápas. Někdy bylo potřeba je usměrnit, ale šlapalo se, hybný motor jel na

sto procent a to se odrazilo i v síle mančaftu, který ani jednou neprohrál, pouze třikrát remizoval. A tak jsme společně získali titul Vítěz III. třídy dorostu v sezóně 2012/2013 a vybojovali postup do okresního přeboru. Myslím, že si to kluci zasloužili. Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří kdy hráli za posledních pět let za dorost. Všichni byli platnými hráči mužstva.

Myslím, Milane, že i kluci cítili, že v tobě mají skvělého trenéra. A dokázali ti také poděkovat, jak nejlépe mohli. Při posledním zápase v Nenkovicích ti předali triko s jejich společnou fotkou, s jejich jmény a nápisem „Nejlepší trenér“. Všimla jsem si, že při předávání se ti draly slzy do očí, a nejen tobě, také všem fanouškům, kteří na tomto rozhodujícím zápase byli. Všichni byli nadšeni z krásného úspěchu lužických dorostenců.

Toho trika si moc vážím, však se ho bojím nosit, aby mi častým praním nevybledlo. Všem fanouškům bych chtěl poděkovat za obrov-

skou podporu. Musím říct, že velký podíl na úspěchu dorostenců má náš lužický fan klub. Kluci byli při každém zápase rádi, že je přišli nebo přijeli podpořit rodiče, kamarádi, kamarádky a další příznivci. Fan klub určitě vytváří vynikající zázemí. Podpora rodičů a příznivců lužického fotbalu je moc důležitá. Sám bych vše nezvládl, odvézt kluky na zápas, zajistit zdravotní ošetření při zraněních apod. Jsem rád, že mám kolem sebe ochotné a skvělé lidi, kteří mi pomáhají. Tu největší podporu mám určitě v kamarádech, se kterými v Baníku spolupracujeme. Dokážeme připravit nejen kluky na zápas, ale také zajistit vše potřebné, co by v prostorách našeho areálu nemělo chybět.

Asi devět hráčů z řad dorostenců touto sezónou ukončilo své působení v dorostu.

Ano, je to tak. Přesto se ještě jako tým, jako vítězný tým III. třídy, ukázali v turnaji „O putovní pohár starosty Lužic“. Odehráli dobrý fotbal, dokázali hrát na úrovni. Vždyť mezi konkurenční neskončili na posledním místě.

Jaké mají zázemí lužičtí fotbalisté?

Technické zabezpečení našeho Baníku je na úrovni, řekl bych lepší průměr ve srovnání s jinými sportovními kluby v okolí. Hráči si nemohou stěžovat, funguje sociální zařízení, šatny. Hřiště je kvalitní, pravidelně udržováno sečením, zavlažováním. Občerstvení je také zajištěno. Máme dobré podmínky i pro trénink, v zimním období využíváme sportovní halu. Jen mi někdy připadá, že si toho všeho někteří neváží. Chtělo by to ukázat, že si váží práce lidí, kteří chodí kolem tohoto všeho proto, aby to fungovalo. Třeba tím, že podají kvalitní sportovní výkony na hřišti. Musí se to skloubit – od nás i od nich. My kolem hřiště, hráči na hřišti. A určitě nesmí chybět diváci. Připadá mi, že v jiných obcích je návštěvnost větší. Větší zájem lužických občanů by nás potěšil.

Nedílnou součástí toho, že vše funguje, je i předseda Baníku, Jožka Staněk. Je to chlap

na správném místě, má přehled, umí zajistit a zabezpečit mnoho věcí, které jsou důležité pro správný chod našeho Baníku.

V momentě, kdy jsem řekla při našem rozhovoru: „A co rodina?“, jsem ani nestačila vyslovit celou otázku, Milan hned reagoval:

Celá rodina je fotbalu nakloněna. Mám velmi dobré rodinné zázemí. Skvělou ženu, která mi nenadává, že jsem pořád na hřišti. Ba naopak je mi oporou a pomáhá mi, když potřebuji. Stejně jako moji dva synové, děda i brácha.

Jaké je tvé postavení v současnosti?

Jsem asistent trenéra, vedoucí mužstva muži A. Mým přáním je postoupit ze čtvrté třídy do třetí co nejdříve. Nebude to jednoduché, ztráta tam je. Hraje se čtyřkolově, a když dá každý do toho, co má, především chuť hrát, tak šance na postup tam je. Tým na to má a teď už je to jen na hráčích, oni musí vědět, co chtějí. Mezi hráči jsou dnes již bývalí dorostenci, kteří svým věkem již postoupili do vyšší kategorie. Musím říct, že ti kteří pokračují ve fotbale, se zapojili mezi muže bez problému.

Kdy jsi sám s fotbalem začínal?

Hraji fotbal od osmi let, samozřejmě v Lužicích. Jen krátce jsem působil coby dorosteneček v Hodoníně. Pak jsem se vrátil do Lužic jako aktivní hráč. Časem jsem začal i trénovat. Trénoval jsem i žáky. Některé jsem si vchoval a s nimi pak přešel do dorostu.

Přesto působíš i jako aktivní hráč? Za koho hraješ?

Hraji za Staré pány. Scházíme se každou neděli dopoledne na hřišti nebo v hale. Účastníme se turnajů a také je někdy pořádáme. Snažíme se udržovat se ve sportovní kondici.

Milane, děkuji za rozhovor a přeji hodně dalších sportovních úspěchů.

Jana Líčeniková

Dorostenci TJ Baník Lužice – vítěz III. třídy dorostu v sezóně 2012/2013

Hráči: zleva nahoře:

Daniel Holý, Miroslav Kokeš, Tomáš Varga, Martin Rakvica, Tomáš Brhel, Vít Jančálek, Ondřej Varmuža, Jaromír Pecůch, Lukáš Líčeník, Jan Kozumplík

zleva dole:

Ondřej Hudec, Radek Zálešák, Tomáš Hančík, Luboš Horníček, Tomáš Poláček

brankáři:

Luděk Fojtů, David Dorda

Úspěch lužických dorostenců - poděkování

Rada obce Lužice blahopřeje dorostencům a TJ Baník Lužice k získání titulu Vítěz III. třídy dorostu v sezóně 2012/2013 a k postupu do okresního přeboru.

Děkujeme za reprezentaci TJ Baník a obce Lužice.

Poděkování patří také jejich trenérovi Milanu Pazderovi, který svými zkušenostmi dovedl dorostence k tomuto úspěchu.

Foto: Jana Králová

Z HISTORIE

Parlamentní volby v předmnichovské ČSR z pohledu Lužic

V říjnu letošního roku nás čekají v ČR parlamentní volby. Nahlédněte stručně do minulosti parlamentních voleb a jejich výsledků v naší obci. Ve volbách se totiž nejnázorněji, i když ne úplně, zračil vývoj politické orientace občanů Lužic. Volby do Poslanecké sněmovny se v době předmnichovské republiky konaly celkem čtyřikrát, a to v roce 1920, 1925, 1929 a 1935.

Lužice v té době patřily k těm obcím okresu Hodonín, které byly sociálně značně diferencované. V obci byly zastoupeny téměř všechny sociální a zájmové skupiny, které se nacházely v tehdejší československé společnosti. Jasnou převahu mělo dělnictvo. Náznaky a zájmy těchto skupin prosazovaly politické strany, které měly v obci místní organizace anebo alespoň důvěrníky.

Výsledky parlamentních voleb v Lužicích

Rok voleb	1920	1925	1929	1935
Počet platných hlasů	976	1077	1128	1169
Jméno politické strany (počty hlasů stran jsou v %)				
Sociální demokracie	57,1	10,5	15,3	17,7
Komunistická strana	-	35,8	37,2	25,3
Strana lidová	22,6	26,8	24,7	27,1
Strana agrární	8,4	8,5	10,0	16,1
Národní demokracie	1,8	2,0	0,6	-
Národně socialistická	2,1	2,3	2,4	5,4
Živnostensko – obchodnická	4,9	6,4	6,3	6,3
Něm. sociální demokracie	1,3	1,0	0,1	0,3
Něm. křesťansko – sociální	-	0,7	0,5	-
HSLŠ	-	-	1,2	-
Národní sjednocení	-	-	0,6	0,9
Fašisté	-	-	-	0,7

Volební statistika ilustruje dost výstižně politický vývoj v Lužicích. Z přehledu je zřejmé, že v prvních volbách v roce 1920 pod vlivem celkové radikalizace v době války a po ní dostala nejvíce hlasů (téměř 60%) sociálně demokratická strana. Žádná jiná strana již nedosáhla v době předmnichovské republiky v Lužicích tak, vysokého volebního vítězství. Ani sociální demokracie své volební vítězství už nezopakovala. Tento volební výsledek však nebyl jen specifickou záležitostí Lužic. Největší počet voličů v roce 1920 získala sociálně demokratická strana v celém okrese Hodonín a první místo měla i v celé ČSR.

To se však již v dalších volbách změnilo. Ještě v roce 1920 se sociální demokracie rozštěpila na dva proudy: levicový – hlásící se k nekompromisnímu boji za změnu společenského řádu a pravicový – vyslovující se též pro změnu, ale cestou koaliční politiky, a pro hledání kompromisů. Levicový proud se v roce 1921 osamostatnil a založil vlastní Komunistickou stranu

Československa. Jak ukazují volební výsledky v roce 1925 a 1929 KSČ v nich v Lužicích získala nejvíce hlasů.

Největší a nejstabilnější stranou v okrese a na celém Slovácku byla v době meziválečné Československá strana lidová. V Lužicích byla po celou předmnichovskou republiku největším konkurentem socialistických stran. Ve volbách roku 1935 získala s více než 27% prvenství.

Z nesocialistických stran, nazývaných též někdy jako strany občanské, si kromě stran lidové zřetelnější pozice v Lužicích udržela Republikánská strana zemědělského a malorolnického lidu, tzv. agrární strana. Tato strana zdůrazňovala ve svém programu význam zemědělství, ochranu soukromého majetku a obhajovala parlamentní způsob vlády. V Lužicích, jak ukazuje statistika, si ve volbách udržovala tradičně čtvrtou pozici. Z dalších občanských stran si páté místo udržovala Živnostensko – obchodnická strana.

Volební výsledky v době předmnichovské odpovídaly v podstatě sociálnímu složení obyvatel Lužic. V této době tvořili již továrneční dělníci, horníci, skláři, zemědělské dělníci a železniční zaměstnanci převahu mezi obyvatelstvem. Práci v továrnách stále častěji vyhledávali i synové rolnických rodin, protože rozdrobený rolnický majetek je nedokázal uživit. Je všeobecně známo, že největší voličskou základnu měly socialistické strany hlavně mezi dělnictvem. Neutěšená poválečná hospodářská a sociální situace, hlavně dělnictva, později světová hospodářská krize a zavření lužických dolů a sklárén – to vše vyvolávalo nespokojenost s poměry v republice a odrazilo se to i ve volbách.

PhDr. Miroslava Rošková, Csc.

Odrobinky vzpomínek kluka z „dědiny“

Počtvrté se vypravíme s otcem Josefem Šindarem do Lužic před tři čtvrtě stoletím. Jeho vzpomínky, protkané laskavým humorem a láskou, jsou cennou připomínkou historie naší obce a také ukázkou toho, jak hluboký byl jeho vztah k rodné dědině.

Zvláštním dnem bývala neděle. Vlastně začínala už sobotním podvečerem.

Před každým stavením na ulici se zametalo, doma končil úklid, čistily se a leštily boty, (a pěkně veliké, vysoké!) zehřívala se voda na koupání. Sám den sváteční byl jiný. Práce kolem hospodářství se musela stihnout, ale zvony už dopoledne zvaly k bohoslužbě, na kterou se šlo samozřejmě pravidelně, a po malé besedě u kostela opět domů. Oběd býval společný a jistě i lepší a snad i trošku slavnostnější. K našim nezbytným povinnostem patřil i běh do hospody s konvičkou pro hlt točeného... Odpoledne si chlapci „porovnali kosti“ a už zvonilo na požehnaní do blízkého kostela. To už tetičky domů nespíchaly, posedaly v předzahrádkách

a pustily se do řízení světa dědinou počínaje. Odpočaté mužstvo se vypravilo „mezi lidi“ – povětšinou na Lidák, v kterém se čepovalo jen v neděli... Děcka do kina na film, který se pak celý týden z mnoha pohledů celou cestu do školy detailně přehrával, než jsme přišli domů – snad někdy s menším zpožděním pro velice zajímavou zastávku u tajemné kovárny p. Jožky Dřevěného, který před ní podkovával koně.

I život malých však zpestřovalo mnoho událostí mimořádných. Úmrtí někoho oznamovaly zvony, pohřby procházely celou vesnici, u mladších zemědělců i s hřebem, svatby s přespolním partnerem oživovaly „zatahování“ a nevěstu si musel přespolník vykoupit. Každé údobí roku mělo cosi do sebe. Na jaře v posteli se chodilo

Mons. Josef Šindar při oslavě 80. narozenin v Žerňovce s gratulanty z Lužic: sestřenicí Marií Bayovou s manželem, spolužákou Miroslavou Roškovou a Antonínem Příkazským a místostarostkou Janou Ambrožovou

do polí s prosebným procesím. To už velcí ve vinohradech kopali postnicu, před Velikonocemi, když zvony odlétly do Říma, vsi se ozývalo hrkání a klepání, a když se zvony vrátily, byly svátky, které oslavovaly Kristovo vítězství nad smrtí, vítězství života a byla pořádná šlaháčka. V létě bylo pilno „jako o žních“. Děcka musela při vázání obilí aspoň „obřísla“ prostírat, a když narostly ruce, i snášet „hrstě“... A už byly první Cyrillské hody s tím, co jen ony mohly nabídnout. To už ale také stávaly mandele v polích. Jak rádi jsme po jejich svozu asistovali při mlácení – při společné svačině především. Však nás mlatici nejednou vyvedli úkolem sehnat u někoho „núžky na stoh“, aby se jim podařilo i ten náš pěkně zastříhnout! Podzim – to byla pro dospělé zase spousta práce se sklízni, vinobraním, „vařily sa trnky“, vesnici v brzkém večeru zaznívaly táhlé písně mladých a pod návratem se šustala turkyň, kdy malý človíček byl potichučku a natahoval uši, aby slyšel všechno,

co slyšet měl i nemusel. Stejně jako později při zimním draní peří včetně dodrané – aldamášu. To už bylo dávno i po druhých Martinských hodech, kdy jsme poznávali nové kamarády od „kolotočářů“ a chystala se i další velká událost, jakou bývala zabíjačka s roznášením výslužky. Přišel advent, brzo ráno roráty s tesknými zpěvy v tehdy nevytápěném kostele, ohlásil se Mikuláš s patřičným doprovodem (a ne jen jeden!), víc než jindy se četlo a byly Vánoce s koledami a zimními návštěvami. Stále bylo na co se těšit!

Tak plynul dětem den za dnem, rok za rokem a my tak málo vnímali, jak osudné mraky se tehdy proháněly nad vlastí. A vzpomínky zůstávají, stáří je činí svěžejšími, krásnými a možná i to dětství si idealizuje.

Ale už náš vzpomínkový den končí, zavíráme oči a musíme zas do postele. Snad ještě se nám chce i zavolat už daleko do dálky jako kdysi do blízka: „Mamičko, eště křížek na čelo a dobře mňa přikryje“, a budeme spát... Vstoupí nové vzpomínání zas aspoň někdy do našich snů?

Josef Šindar

Mons. Josef Šindar při prohlížení pamětní knihy obce Lužice (s Marií Bayovou)

Mons. Josef ŠINDAR

Narodil se v Lužicích 29. března 1933. V roce 1960 byl vysvěcen v Litoměřicích na kněze. Jako kooperátor působil postupně ve Znojmě u sv. Mikuláše, v Třebíči - městě, v Hodoníně a v Čejkovicích. V roce 1970 se stal zastupujícím administrátorem v Bulharech, Milovicích u Mikulova a Pavlově u Mikulova, o rok později ve Ždánicích. Od roku 1972 působil jako administrátor v Kučerově, později ještě v Rostěnicích. Na jaře roku 1979 byl ustanoven farářem v Tišnově a Předklášteří, v červenci téhož roku byl jmenován děkanem tišnovským, krátce spravoval i farnost Žďárec.

Několik let byl členem Kněžské rady a Sboru poradců. V dubnu roku 2000 ho papež Jan Pavel II. jmenoval kaplanem Jeho Svatosti. V roce 2007 mu brněnský biskup Vojtěch Cikrle udělil za obětavou kněžskou službu medaili sv. Petra a Pavla a v roce 2013 při příležitosti 80. narozenin medaili sv. Cyrila a Metoděje. Od srpna 2010 žil v Domově sv. Alžběty na Žernůvce u Tišnova, kde po delší nemoci zemřel 17. září 2013. V sobotu 21. září 2013 v 10 hodin jsme se s tímto naším významným rodákem rozloučili v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Lužicích. Budeme na něj vždy s úctou vzpomínat.

Jana Ambrožová

PRVNÍ DLÁŽDĚNÁ SILNICE V LUŽICÍCH

Slovo silnice má původ v dobách, kdy císař Karel IV. nechal zesílit tehdejší hlavní cesty (silná cesta = silnice). Až do průmyslové revoluce platilo, že čím je silnice horší, tím více zbrzdí protivníka při případném vpádu do země. V 19. století se s rozvojem průmyslu a dopravy stavěly silnice šterkové, podložené několika druhy hrubého šterku.

S rozvojem automobilové dopravy ve 30. až 60. letech 20. století se stavěly dlážděné silnice.

Hlavní překážkou rozvoje dopravy byly až do 18. století tzv. zemské silnice. Nebyly ničím jiným než vyježděnými cestami různé šířky. Na jejich okrajích bývaly hliněné násypy, které pro vlastní silnici neměly žádný význam, byly to bariéry na ochranu okolních polí před rozježděním. V době vydatných dešťů a jarního tání se proměnily v koryto plné vody a řídkého bahna.

Na konci 40. let 18. století se přikročilo k budování kvalitnějších státních císařských silnic. Parametry těchto silnic byly stanoveny

úředními předpisy. Původní šířka byla stanovena 4 sáhy, tedy asi 7,6 metru, později byla zvětšena až na 7 sáhů, tj. 13,3 metru. Výstavbu silnice zahajovalo hloubení samotné trasy; na dno výkopu se do základů kladly velké kameny a do mezer mezi nimi se sypal šterk promísený s pískem. Na první vrstvu se položila druhá z drobnějších kamenů zasypaných hrubým pískem. Takto zpevněný povrch musel být tlustý minimálně 10 palců (zhruba čtvrt metru). Podél silnic se budovaly odvodňovací příkopy s patníky na okrajích. V letním období se silnice často vyrazovaly z provozu, aby se šetřily. Byly uzavírány závorami a doprava byla převedena na nebezpečné cesty vedoucí souběžně s hlavní silnicí. Výstavbu nových silnic financoval stát za spoluúčasti vrchnosti, přes jejíž panství silnice vedly.

Dne 7. dubna 1931 začala výstavba dlážděné silnice z Lužic do Hodonína. Práce prováděli dlaždiči firmy „Bří Jaškové“ v Přerově. Dláždění

trvalo do podzimu. V první etapě se dlažba prováděla od domu p. Františka Štylárka (ul. Velkomoravská, „Družstvo“) směrem k nádraží. Předtím se kladlo kolem silnice kanalizační potrubí pro povrchovou vodu. Tyto práce vykonávali nezaměstnaní.

Dláždění silnice v délce 2071,8 m o ploše 12.204,56 m² si vyžádalo náklady 1.274.082,60 Kč, z toho zaplatila obec 235.740,95 Kč, stát 700.000 Kč, ministerstvo soc. péče 2.916 Kč, sklárny Lužice 7.416,15 Kč, okres Hodonín 328.009,50 Kč.

19. dubna 1933 se začalo s přípravnými pracemi k rekonstrukci (dostavbě) dlážděné silnice Lužice – Hodonín. Dlažba byla dokončena na podzim téhož roku. Částka na tyto práce byla 1 282 078 Kč. Při dláždění byl změněn směr silnice v úseku od bojanovské silnice po Kyjovku.

Věra Kotásková

Po 100 letech, v roce 2013 byla dokončena rekonstrukce a modernizace této silnice, která byla zahájena v roce 1999. Probíhala v několika etapách. Náklady na rekonstrukci činily 67 651 671 Kč.

pozn. red.

PŘÍRODA

SOUTĚŽ ROZKVETLÉ LUŽICE

HLASUJTE O NEJHEZČÍ DŮM V ANKETĚ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH www.luziceuhodonina.cz

Klub česko-francouzského partnerství ve spolupráci s obcí Lužice zve všechny občany, kteří se zajímají o květinovou výzdobu domů a předzahrádek na vyhodnocení soutěže Rozkvetlé Lužice 2013 která se koná

**v úterý 19. listopadu 2013 od 17 hodin
v areálu ČZS (Tabačárna).**

Porota, složená ze zástupců ekologické komise RO a Klubu ČR-FR vybere do finálového večera

- 10 finalistů, majitelů rodinných a bytových domů v Lužicích, které mají nejlépe upravené předzahrádky a květinovou výzdobu oken.
- 3 finalisty, majitele obchodů, provozoven a zařízení, která mají nejlépe upravená prostranství a květinovou výzdobu výloh, oken apod.
- 3 finalisty z internetové soutěže.

Všichni finalisté obdrží věcnou cenu, každý návštěvník akce dostane malý dárek.

Na této závěrečné besedě vyberou účastníci v anketě 3 nejlepší domy z každé kategorie. Jejich majitelé získají finanční odměnu od Obce Lužice.

(Finanční odměnu lze u jednotlivého domu či provozovny získat znovu až po 3 letech, to znamená, že vítěz z roku 2010 může získat finanční odměnu znovu v roce 2013.)

Pořadatelé se těší na Vaši návštěvu

CESTOVÁNÍ

Rubrika CESTOVÁNÍ je tentokrát naplněna k prasknutí. Těší nás, že ji milovníci cestování přijali za svou a jsou ochotni se s ostatními čtenáři podělit o své zážitky. Jsme moc rádi, že máme v Lužicích odvážné cestovatele, kteří šíří povědomí o naší obci do světa, a že se zase v pořádku vracují domů.

Prázdniny s vysílačkou

Už dva roky navštěvuji radioamatérský kroužek ve Vračově. Vyrábíme v něm různé výrobky, jako např. blikáč, krystalku, zvukovou tužku, učíme se o elektřině a také vysíláme. Každý měsíc se zúčastňujeme **pod značkou OK2KYK** provozního aktivu VKV, kde navazujeme spojení s různými stanicemi v republice i v zahraničí. Podařilo se mi několikrát spojit s radioamatéry v Chorvatsku, Srbsku či Německu. Během roku jsme vysílali i venku ze Strážovského kopce, z Brda a Železnáku v Chřibech. Za rok 2012 jsme se stali juniorskými mistry i juniorskými vicemistry ČR v práci na VKV.

S kroužkem jsem se na začátku prázdnin zúčastnil čtyřdenního soustředění v Moravanech u Kyjova. Spali jsme ve stanech, stříleli do terče ze vzduchovky, házeli granátem na cíl. Jedno dopoledne jsme také měli hon na lišku. Hra spočívá v tom, že mám v ruce malou posluchačskou

stanici a někde v lese vysílá stanice kód a já podle síly signálu musím stanici najít. Jedno ráno jsme poslouchali přijímači značky Pionýr SSB ligu, a kdo nasbíral nejvíce spojení, získal nejvíce bodů a vyhrál. Zúčastnili jsme se také závodu VKV polního dne mládeže a polního dne pro dospělé.

Kromě soustředění jsem se o prázdninách těšil na konec července, kdy jsem odjel do Olbramkostela u Znojma na elektrotábor. Jel jsem tam již podruhé. Na táboře nás bylo

čtyřicet čtyři, většinou kluků. Spali jsme ve stanech, ale protože bylo velké horko, často jsme spali na matracích venku na táborovém náměstíčku a před usnutím jsme pozorovali Perseidy a záblesky Iridia. Viděli jsem i proletět mezinárodní vesmírnou stanicí. Na táboře jsme každé dopoledne vyráběli různé výrobky. Já jsem si vyrobil a z tábora dovezl FM rádio s displejem. Odpoledne jsme hráli celotáborovou hru o vesmíru. Zúčastnili jsme se SSB ligy nebo Alpe Adria/QRP závodu,

v němž jsme se rozdělili do pěti družstev, vztyčili jsme na různých místech v okolí tábora antény, u nich jsme si vytvořili vysílací stanoviště a vysílali jsme. Moje družstvo mělo vysílací znak OK2KET, což **byla zároveň značka tábora**. Během jednoho dopoledne jsme nasbírali 4837 bodů. S táborem jsme byli také na výletě ve Znojmě, ve mlýně na Slupi a v pohraničním opevnění v Šatově. Koupali jsme se na koupališti a v bahňáku. Na táboře se mi moc líbilo a těším se, že příští rok pojedou zase.

Na konci srpna jsem se ještě zúčastnil se dvěma kamarády z radioamatérského kroužku a dvěma vedoucími dvoudenního mezinárodního setkání radioamatérů v Holicích. Měli jsme tam vlastní stánek, kde jsme představova-

Foto: zdroj <http://ok2uwq.com/news.php?extend.52.1>

li naši práci v kroužku. Setkal jsem se tam s radioamatéry třeba z Chorvatska nebo Polska a také s některými kamarády z elektrotábora. Vyrobil jsem si i jednoduchý blikáč a na radioburze koupil elektrosoučástky pro své budoucí

výrobky. Tyto prázdniny jsem si opravdu užil a už se těším na další. Zároveň se těším na tento školní rok, kdy budu zase chodit do radioamatérského kroužku.

Adam Sýkora

CESTOVÁNÍ PO AMERICE ANEB DVĚ BABY VE SVĚTĚ

Neobyčejně krásnou a zajímavou cestu jsme zahájili 8. června letošního roku. Program poznávací cesty na sokolský slet AOS Milwaukee připravil Ivo Štembírek z Opavy. Je to zkušený cestovatel, který projel Amerikou již sedmkrát.

Letěli jsme z Prahy s mezipřistáním v Londýně. Přistáli jsme v Los Angeles, kde jsme si pronajali auta. Bylo nás 24 účastníků zájezdu, tudíž

jsem se rozdělili do čtyř aut, které se na necelý měsíc staly našim domovem.

Projeli jsme 13 států – Kalifornie, Arizona, Nevada, Utah, Colorado, Nebraska, Iowa, Illinois, Indiana, Ohio, Pennsylvania, New York, Wisconsin.

Nocovali jsme v národních parcích v kempech, ve stanech nebo v chatkách, jen dvakrát jsme spali v motelu. Stravovali jsme se většinou ve fastfoodech. Na pečivu jsme

si nepochutnali, neboť ho mají sladké.

Mimo jiné jsme byli v Grand Canyonu, což je nádherný zážitek. Překvapila nás ohromná plocha a množství kaňonů. My jsme byli na jižní straně kaňonu.

Viděli jsme Monument Valley v poušti, kde je zem vyprahlá, všechno je suché, červená zem, písek i skály.

Jeli jsme po slavné historické Route 66 – nádherný

zážitek! Na autech mají krásné espézetky s různými nápisy a obrázky. Moc se nám líbilo heslo: Buď být svobodný, nebo mrtvý!

Navštívili jsme kasina v Las Vegas a největší mrakodrap USA v Chicagu. Viděli jsme největší vodní elektrárnu na západní straně zeměkoule.

Prošli jsme se po Ďáblu golfovém hřišti, což je druhý nejnižší položený bod na zemi. Dají se zde smažit vajíčka na kamenech. Jen ďábel by si zde golf zahrál, vzduch se tetelí metr nad zemí.

Byli jsme v národním parku Arches, kde je až 1500 pískovcových oblouků.

Také jsme navštívili lyžařské

středisko Rocky Mountains. První den jsme měli krátké túry po zasněžených vrcholcích, druhý den v údolích, kde

se pásli losi, jeleni, kteří se nás nebáli, vše je tam přizpůsobeno zvířatům. Medvěda jsme naštěstí nepotkali.

Nejvíce na nás zapůsobily Niagarské vodopády. Ohromná řeka Mississippi byla nádherná a byl tu nádherný výhled. Zaplatili jsme vstup, výtahem jsme sjeli dolů, dostali modré pláštěnky a šli na loď. Pomalu jsme pluli do peřejí. Bylo to nepopsatelné. Voda stříkala, křičeli jsme a jeli až pod vodopády, nádherná sprcha, vítr nám shazoval kapuce a ohrnoval rukávy. Byla to šílená síla. Jeden Rus, který stál poblíž, nastavoval obličej s blaženým úsměvem a náramně si to užíval. Sluníčko svítilo a dělala se duha. Voda bublala, vařila se a my jsme se točili jako v hrnci. Kormidelník zůstal chvíli stát pod velkým vodopádem, ať si užijeme.

Za dvacet čtyři dnů urazily dvě šikovné Lužičanky sokolka Ludmila Schönová se svou dcerou Lenkou Janulíkovou 5500 mil, to je 8800 km a projeli 13 amerických států. Foto: Lenka Janulíková

Slyšela jsem i prosby „Já už nechci, já chci zpátky,“ ale to jsem nechápala, vždyť mě to tak nabilo energii. Vracíme se zpět, všichni fotí jako o život a samozřejmě i Lída (moje maminka). Když jsem jí řekla, že riskuje všechny fotky které máme, fotila přes pláštěnku.

Tady v tomto momentě každému dochází, jak je proud vody silný a nezkrotný a jak malí, bezmocní až ztracení jsou ti, kdo se s co největší opatrností naklání přes kovové zábradlí tancující lodi. Užasle vykřikují slova obdivu, spontánně a hlasitě sdělují do okolí pocity ve své mateřštině. Niagára je dočista spaluje. Zážitky jsou tak mocné, že prostě musejí ven.

Poslední dny jsme strávili v Milwaukee. Sletové město a také domov Harlley – Davidson.

Na stadionu jsem se sešla s Markem Novákem, přisedla si k nám sokolka, která se narodila v Americe a chtěla si česky popovídat. Přišel i Jerry Milan, kterého jsem naposledy viděla v Texasu na sletu.

Zaskočila mě malá účast cvičenců i diváků. Smutný konec Sokola.

Amerika je neobyčejně pestrá, kdo chce, najde na ní tisíc kladů, a kdo chce, najde na ní tisíc záporů.

Lenka Janulíková

HISTORICKY NEJDELŠÍ CESTA ŠOHAJŮ „PŘES POLE“

Název mise: Operace zalomený koštěř

Účastníci: stárek Petr Marada, víceštěrek Lukáš Kopřiva alias Bobor, chasovník pokladník a hlavní sponzor Ondra Damborský, šohaj administrátor Jakub Hromek

Místo: 45°3'30.913"N 13°40'31.818"E (pobřeží západní Istrie, město Rovinj, autokemp Polari, sektor G, parcela 561)

Zahájení mise: 18.7.2013, 11:44:37 PM SEČ

Ukončení mise: 21.7.2013, 10:07:26 PM SEČ

Cíl mise: Průzkum pozemního a podmořského terénu, testování odolnosti organismu při konzumaci alkoholu v extrémních podmínkách, působení jižních slunečních paprsků na moravskou pokožku, měření koncentrace soli v mořské vodě, vzájemná interakce s domorodými i nedomorodými obyvateli a reprezentace folkloru a obce v zahraničí.

Průběh mise: Start byl původně plánován na rok 2012, avšak z technických důvodů jsme jej museli o rok odložit. Ve skupině, která se na akci dlouhodobě připravovala, chyběl pouze ladič pian. Ten se naštěstí k výpravě nakonec připojil, a to pouhých 6 hodin před jejím začátkem. Byl to pravda více pijan než ladič, ale jeho přínos pro tým byl (ne)zanedbatelný.

Pro naši misi jsme jako dopravní prostředek zvolili osobní automobil značky Škoda Fabia Combi 1.4 červený, bez klimatizační jednotky. Trasa naší cesty do Chorvatska vedla přes Rakousko a Slovinsko. Původním cílem byla turistická destinace Rabac. Ta

však nesplnila naše náročné požadavky a my se rozhodli pro plán B. Ten obsahoval několik větších měst severně od Puly. Jako první bylo město Rovinj, které požadavky splnit muselo, protože absence klimatizační jednotky se na účastnících značně podepisovala a teplota ve voze začínala dosahovat kritických hodnot. Na doporučení domorodce jsme pro rozbití základního tábora zvolili autokemp Polari nacházející se 4 km JV od centra města. Ten byl osídlen zejména německy, holandsky a italsky hovořícími turisty. Záměr dokonale splynout s okolím vzal za své ve chvíli, kdy jsme v blízkosti hlavní cesty postavili náš sytě oranžový historický stan KAMÝK vzor 1973, který v automobilu zabíral polovinu kufru, ta druhá patřila sadě kempingového stolku s židličkami vyrobenými téhož roku. Stan

nebyl jedinou věcí, kterou jsme narušovali zaběhnutý stereotyp kempu. Plátěná košile, červenice a čizmy také nepatřily k věcem, na které by byli běžní turisté zvyklí. Abychom je více nestrašili a lépe zapadli v cizím prostředí, zvolili jsme raději maskovací plážový oděv. Dále jsou naše vzpomínky mlhavé, pravděpodobně v tom má

prsty vyšší intenzita slunečního záření v kombinaci se silnou dehydratací, na kterou nestačilo ani víno z těšických bůd, ani pivo z Plzně, ba dokonce ani domácí destilovaná lihovina z kratinských meruněk. Matně se nám vybavují plážové turnaje v pokeru, fazole značky Western & Cowboy, jejichž požití mělo za následek vykázaní dotyčného ze stanu, absence kopečkové zmrzliny, předražené 9° pivo, opalující se cizinky, večerní zábavy pod vedením chorvatské verze Evy a Vaška a josefovské hody. Uteklo to zkrátka jako mořská voda.

Závěr: Misi hodnotíme velmi kladně. Avšak cíle, které jsme si zadali, nebyly dostatečně splněny, a proto ji budeme muset v příštím roce zopakovat. Pravděpodobně v jiné destinaci a s větším počtem účastníků, protože víc hlav víc ví a víc vypije.

OJB

Foto: Ondřej Damborský

SPORT

Hurá na fotbal!

Po letní přestávce, kterou si mohli fanoušci fotbalu zpestřit třeba Memoriálem Libora Hegnara nebo Turnajem o pohár starosty Lužic, se konečně dočkali na začátku srpna nového soutěžního ročníku.

Na baničku se muselo vedení vypořádat se změnami, které přinese v juniorských kategoriích každý ročník. Tentokrát však odcházeli velmi silné ročníky. Z přípravy nezbylo téměř nic, zato žáků bylo jako máku. Proto se funkcionáři rozhodli přihlásit do soutěže družstvo mladších a starších žáků. Mladší žáky si vzal pod křídla J. Staněk spolu s P. Slatinským. U starších žáků zůstal D. Petrásek, L. Zálešák a nově si spolu s nimi vyzkouší funkci trenéra i J. Mokroš, který do minulé sezony oblékal dres lužického áčka a i po ukončení kariéry chce dále pomáhat vychovávat nové fotbalisty. Největší změny se však udály v dorostu. Poté, co vybojovali po pěti letech postup do okresního přeboru, muselo se osm dorostenců rozloučit s touto věkovou kategorií a před novým trenérem L. Fojtů vystal těžký úkol vybudovat nový tým. Vzhledem k tomu, že sezona začala v půli prázdnin, musel se potýkat s velkými absencemi již tak úzkého kádru. Ale co, je teprve začátek sezony a snad se kluci semknou, se školními dny možná najdou v řadách spolužáků nové posily a zabojují o udržení v soutěži. Máme tu šikovné kluky a věříme, že to zvládnou.

S odchodem dorostenců do mužů vznikl tak početný kádr, že se klub rozhodl založit dvě mužstva. Vzhledem k neúspěchu v minulé sezoně, kdy lužičti spadli do IV. třídy, museli být rozděleni do dvou mančaftů, které hrají stejnou soutěž, ale každý v jiné skupině. To jim neumožňuje, aby si hráči obou týmů vzájemně pomáhali. Přivést A-tým zpět do III. třídy dostal za úkol nový muž Baničku S. Urbánek,

kterému bude pomáhat bývalý úspěšný trenér dorostu M. Pazdera, který přece jen, obzvláště kluky, kteří přišli z dorostu, zná nejlíp a ví, co se v nich skrývá. Pokud se jim postup podaří, v nové sezoně už by mohli kádr doplňovat hráči současného B-týmu. Tomuto týmu složenému z hráčů, kteří buď nemají tolik zkušeností, nebo je omezují pracovní nebo studijní povinnosti, velí stejně jako v minulé sezoně R. Číhal. A i když tento tým dosud naplno nebodoval, je na něm vidět pohoda a dobrá nálada, což je také velmi důležité. Proto také mají všechny týmy podporu fanoušků.

Nad případnými nezdary si my, fanoušci, hlavu nelámeme hlavně, že nás to všechny baví. No tak co, zařveme si, zvlažíme hrdlo a nakonec, co bychom taky o víkendech dělali, než chodili podporovat ty naše kluky.

Zorka

**T. J. SOKOL LUŽICE POŘÁDÁ
PŘI PŘÍLEŽITOSTI 105. VÝROČÍ ZALOŽENÍ SOKOLA
V SÁLE SOKOLOVNY V LUŽICÍCH**

• **VÝSTAVU**
- ČESKOSLOVENSKÉ LEGIE 1914-1918
VERNISÁŽ VE ČTVRTEK 7. LISTOPADU V 18 HOD.

• **TĚLOCVIČNOU AKADEMII**
V SOBOTU 9. LISTOPADU 2013 V 15 HOD.

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ
SRDEČNĚ ZVOU POŘADATELÉ

společenská kronika

Jubilanti červenec - září

- 80 let** Marie Benadová
Ludmila Černá
Božena Horňáčková
Jan Kuja
Magdalena
Plechšmidová
Zdeňka Šimková
- 85 let** Miroslav Ciprys
Marie Blahová
- 90 let** Václav Vlk
Drahomíra Hošová
Hedvika Hačundová
- 92 let** Marie Kučerová
- 94 let** Ludmila Junošová

Blahopřejeme

Dlouholetá členka SPOZ paní Zdeňka Šimková při podpisu do pamětní knihy obce.

Novomanželé

Lucie Antořová a Tomáš Diváček

se vzali 3. srpna 2013 v krásném prostředí Rosety v Radějově.

*Kráčejte šťastni životem, vše
buď Vám blahou zvěstí, co
potká život Váš,
buď jen láska a štěstí.*

řeje redakce

Zlatá svatba: (srpen 2013)

Jaroslav a Alenka Hájkovi

*Výročí svatby Vám nyní
zlátne, společně jste se
radovali i překonali úskalí,
a protože zlaté srdce máte,
zralosti lásky i společného
života jste se dočkali.*

**Gratulujeme k tak
krásnému jubileu
a přejeme ještě spoustu
společných let.**

Redakce

Vzpomínka na nejstaršího občana naší obce pana Oldřicha Slížka

Do pozdního věku se pan Oldřich Slížek zajímal o naši obec. Přesto, že byl pan Old-

řich Slížek nejstarším občanem naší obce, ve svých 97 letech neztrácel optimismus, smysl pro humor a zájem o dění kolem sebe. Rádi jsme poslouchali jeho vyprávění o historii Lužic, životní příběhy a vzpomínky na doby jeho mládí, kdy hrával výborně divadlo, kopanou, ale také na jeho práci ve sklárnách a Igle. Bylo nám ctí, když v roce 2008 otvíral jako nejstarší žijící sportovec novou sportovní halu. Při společných

setkáních jsme si také zazpívali, protože i přes svůj vysoký věk měl pan Slížek zvučný svěží hlas, a s humorem plánovali, jak společně oslavíme jeho sté narozeniny. Toto přání se nám bohužel již nesplní. 22. července odešel pan Oldřich Slížek tiše, ve spánku, obklopen láskou a starostlivostí svých blízkých.

Děkujeme mu za vše, co pro svoji rodinu a rodnou obec vykonal.

Jana Ambrožová

OKÉNKO JOŽI TREFY - Letní setkání

Potkal sem nedávno tetku Peléščenu. Dycky sa na mňa usmívá, že bych ji dal najradši korunu, ale tentokrát byla zamračená až hrůza. Tak sem sa dal do řeči:

– „Dobrý den, teti. Odkud idete? Zdá sa mně, že jste nějaká smutná a zamračená. Nebo dokonce nazlobená?“

Tetka spustila, jak na kolo-vrátku:

– „Jožko, su smutná, ale aj nazlobená. Idu tady z parku u Vrchnice od pískoviště dětí. Včil, když sa konečně udělalo pěkně, chodí tam s maminkama, babičkama,

pečovatelkama opravdu hodně dětí. Z Lutesu tam navézli čistý písek. Tož děti dělajú bábovičky, staví hra-dy, mosty, ale z větviček sadí i lesy. Z papírků věšajú vlajky a zdobí domy. Ma-minky je pozorujú, sedá na lavičkách a vykládajú si...“

– „No, teti, však s tým môžete byť spokojená.“

– „Ano, Jožo, s tým spokojená su. Ale nekeré ty mamy si zapálá aj cigaretku. A kam myslíte, že hážú ty vajgle – špačky? Priamo na chodník u pískoviště. Však to tam také tak vypadá! I když to ženské z Lutesu nekdý zametú, za chvílu je to znova. Dřív tam ostávaly aj prázdne kelímky od la-krumáčků a pití. Co je tam včil odpadkový koš, tož je to lepší. Víte ale, když nekeré odcházajú dom, včubec jim nenapadne po děckách uklidit a pískoviště zakryt. Do písku potom chodijú tentit kočky. Dyť proto tam

vlastně tá plachta na zakrytí je. A dojdú tam zas také druhé děti. Ten nepořádek tam u pískoviště, u laviček dělajú však aj starší výrostci. Pubertáči si tam chodá vypalovat zobák a popíjat. Onehdá sem viděla staršího pána, jak sa zlobil s klukama, to už školákama, kteří přímo tam rozbíjali flašky. Šak si to s něma aj vyřídili! Po pořádném pokárání moseli všechny střepy uklidit, aby sa ti malí neporanili. A víte,

že ti malí napodobujú také dospělých a strkajú zahoděné špačky do puse?

Tak sem si vám, pane Trefa, – jak se říká – vyléla dušu. Co kdybyste na obecním úřadě doporučil, aby u hřiště vyvěsili cedulu s upozorněním, co sa tam može dělat a co nesmí. A dat tam rodičom aj popelník? To by bylo myslím hlúpe – že? Podporovat zlozvyk?!

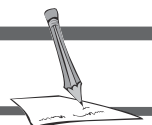
– „Tož, teti,“ uklidňuju rozporáděnou tetku, „na radnici

to říct možu, ale víte kolik cedulí by moseli udělat po dědině, aby vypsali všechno, co lidé nemajú dělat a přesto to dělajú? Za ty peníze by byly určité ještě tři další pískoviště.“

– „Jožko, máš pravdu. A přitom by stačilo dodržovat jen jedno pravidlo. Co nechcu, aby dělali lidé mně, nebudu dělat já jim... Tož sa prosím ťa zeptaj aspoň na ten popelníček.“

Váš Joža Trefa

Napsali nám...

CYKLOTÚRA CLÉMENTCE A JÉRÉMYHO 29. 8. 2013

Jsme dva mladí Francouzi zapálení pro cyklistiku a právě jsme se vrátili z jeden a půl měsíční túry na kolech. Startovali jsme ve Villemurlin, obci sousedící s Isdes, a postupně jsme projeli šest zemí: Francii, Švýcarsko, Německo, Rakousko, Českou republiku a Belgii. Na konci naší cesty tachometr ukazoval 4350 kilometrů ujetých pouze na kolech, pokud nepočítáme dva krátké přechody loďkou přes řeku.

Naše cesta patří pod projekt BIKEPACK. Jako téma naší cesty po Evropě jsme vybrali ochranu životního prostředí, přesněji problematiku odpadů. Prvotní myšlenka

byla zrealizovat reportáž o třídění odpadů a jejich recyklaci v navštívených zemích. O našem „průzkumu“ připravujeme výstavu o průběhu a výsledcích naší cesty. Bude se otevírat začátkem roku 2014.

Ale proč vůbec takový počín?

Máme na srdci ochranu naší planety. Téma odpadů je v dnešních dnech čím dál tím víc diskutováno, každý spotřebitel zde hraje roli. Není těžké snížit množství odpadů,

kteří znečišťují naše okolí. Naše cesta nám připadala jako skvělá možnost informovat veřejnost o třídění odpadů. Z našeho průzkumu bohužel vyplývá, že Francie má daleko do sousedních zemí: Francouzi nezalohují láhve a ani nerecyklují všechny plasty: sáčky, polystyren nebo kelímky od jogurtů se vůbec neřeší. Zdálo se nám opravdu důležité ukázat Francii, že je tu pořád spousta práce. Tak tedy do zbraně (či v našem případě spíš „do sedel“)!

Každý den jsme ujeli kolem 90 kilometrů, v průměru šest hodin jízdy denně. V programu byl jeden jediný odpočinkový den během naší cesty: 30. července jsme přijeli do Lužic, partnerské obce Isdes. Díky partnerství jsme se mohli zdržet v této krásné vesnici a tak po třech týdnech cesty „dobít baterky“. Přespali jsme

rozhlédnu regionu, odkud byl překrásný výhled na celý kraj. Chtěli bychom moc poděkovat všem, kteří na našem přijetí v Lužicích měli podíl, a také za dárčky. Z Lužic jsme si odnášeli krásné zážitky.

Po cestě jsme projížděli městy s bohatým kulturním dědictvím: ve Francii to byla města Chalon sur Saône, Besançon, Mulhouse, Compiègne a Paříž, v Německu Ulm, Řezno (Regensburg), Pasov, Würzburg a Frankfurt nad Mohanem. V Rakousku jsme projížděli Lincem a Vídní, v Česku jsme viděli Jindřichův Hradec, Prahu, Plzeň, Tábor a v Belgii město Lutych. Bohužel nás časový rozvrh táhl dál a nemohli jsme dostatečně obdivovat krásy těchto měst.

Nejen města, ale i krajina, kterou jsme projížděli, byla

Foto: zdroj www.bikepack.net/wordpress

nádherná: byli jsme očiřováni vinohrady, poli, loukami, lesy, krajinou protkanou řekami, potůčky a jezery.

Jedinou velkou potíží, která nás na cestě potkala, bylo hned první týdny naší túry neskutečné horko, panující začátkem července. Nedostatek pohodlí (především nedostatečná hygiena, neboť jsme spávali převážně pod širým nebem) a únava se zvyšovala den za dnem. Nejnáročnější terén nás čekal mezi Vídní a Prahou, převýšení 800m. Vezli jsme

s sebou to nejnútnejší, přesto byla obě kola naložená 20kilovými zavazadly.

Každý den jsme informovali o naší cestě na internetovém blogu na Facebooku. Naše pokroky sledovalo velké množství lidí, známých i neznámých: rodina a přátelé, děti z francouzského Domu dětí a mládeže, kterým jsme posílali pohledy, obyvatelé naší startovní vesnice Villemurlin, čtenáři novin Journal de Gien nás sledovali díky článkům vydávaným jednou týdně.

Pokud byste chtěli vidět fotky z naší cesty, můžete je najít na našich stránkách:

www.bikepack.net/wordpress anebo na naší stránce Facebooku: www.facebook.com/bikepack/

Úžasné zážitky během cesty se v nás hluboko zapsaly. Sen, který se nám podařilo zrealizovat, nám jen zvýšil touhu jít dál a dokázat víc...

Clémence a Jérémy

*z francouzštiny přeložila
Tereza Ištvánková*

REKLAMA

Bytový dům Kaštánek

ceny již od 1.199.000,- Kč

KLIDNÉ PROSTŘEDÍ
NA DOSAH CENTRA

PARKOVACÍ MÍSTO
NÍZKÉ NÁKLADY

... Váš nový domov.

prostorový 2+kk	45,3m²	s velkou ložnicí 7m²
prostorový 2+kk	55,2m²	v přízemí se zahradou 69m²
prostorový 3+kk	71,9m²	s velkou ložnicí 7m²
prostorový 3+kk	68,6m²	se dvěma velkými ložnicemi

www.kastanek.net
tel.: +420 739 514 612
hodonin@schmidt-reality.cz
www.schmidt-reality.cz
tel.: +420 724 985 666

SCHMIDT REALITY

VLASTIVĚDNÉ MUZEUM KYJOV

zve na výstavu jedinečné makety d'áblovy bible

CODEX GIGAS

Ďáblova bible

9. 9. - 13. 10. 2013

V pátek 11. 10. 2013 v 17 hodin proběhne beseda s mistrem knihárem Jirím Foglem.

otevřeno: po-pá 8.00 - 12.00, 13.00 - 16.00, ne 12.30 - 16.30

STAVEBNÍ FIRMA PLUS s.r.o.

DODAVATELSKÁ ČINNOST STAVEBNÍ, PORADENSTVÍ, STAVBY NA KLÍČ, OBCHODNÍ ČINNOST

- VÝROBA A DOPRAVA BETONOVÉ SMĚSI
- DOPRAVA A ZEMNÍ PRÁCE
- OBČANSKÉ STAVBY
- RODINNÉ DOMY NA KLÍČ
- PRŮMYSLOVÉ STAVBY
- ZATEPLOVÁNÍ BUDOV
- PŮJČOVNA LEŠENÍ A BEDNĚNÍ
- DEMOLICE A RECYKLACE

Sídlo firmy: Měšťanská 109, 695 01 Hodonín
www.firmaplus.cz, firmaplus@firmaplus.cz
tel: 518 340 763 fax: 518 321 031
mobil: 732 560 043

PORADNA VE FINANČNÍ KRIZI

Nestiháte splácet? Máte exekuce?
Zbavte se dluhů oddlužením a ne další půjčkou!

Hodonín, Dolní Valy 1 /pěší zóna/ Tel.: 733 106 802

KREJČOVSTVÍ- VLADISLAVA MAGDOLENOVÁ

- šití oděvů na zakázku
- šití krojových součástí
- škrobení a žehlení košil
- textilní výrobky, kabelky, taštičky a jiné

Dvorní 66, Lužice
tel.: 605 751 996

Koordinační centrum Pracujte na dálku v Hodoníně

spustilo webový portál www.pracujtenadalku.hodonin.eu

Zapojit se do projektu mohou jednak **uchazeči o zaměstnání**, osoby se zdravotním postižením, rodiče vracející se po rodičovské dovolené na trh práce, osoby pečující o osobu blízkou a také **firmy**, které stojí o snížení svých provozních nákladů a zvýšení konkurenceschopnosti. Všem nabízíme zdarma konzultace (které probíhají v našem Koordinačním centru nebo v sídle zaměstnavatele) a firmám navíc nabízíme návod, jak zavést práci v režimu na dálku.

SMART WORKING („chytré pracování“) je krátkodobě i dlouhodobě (nejen finančně) výhodné pro obě strany.

- umožňuje zaměstnávat odborníky ze vzdálenějších míst
- snižuje absenci a fluktuaci zaměstnanců
- snižuje náklady za pronájem prostor
- umožňuje zaměstnávat osoby s nějakou formou omezení (např. časového omezení z důvodu péče o jinou osobu nebo omezení mobility ze zdravotních důvodů)
- snižuje finanční a časové náklady zaměstnance na dojíždění do práce
- zvyšuje produktivitu a loajalitu zaměstnanců

Na webovém portálu najdete vybrané případové studie firem, které zavedly flexibilní formy práce, i s komentáři. Nechte se tedy inspirovat a neváhejte nás kontaktovat pro další informace. V úvodní a všem přístupné sekci budeme aktuálně informovat o současném dění na trhu práce se zaměřením na flexibilní a inovativní přístupy k zaměstnávání našich cílových skupin občanů. Webový portál pod naší správou a nutnost registrace zajišťují spolehlivé a férové informace o poptávaných i nabízených místech nejen z okresu Hodonín.

Zapojte se do projektu a kontaktujte naše Koordinační centrum v Hodoníně.

www.pracujtenadalku.hodonin.eu

www.facebook.com/PracujteNaDalku

Kontakt:

Jitka Lžičarová

Mobil: +420 725 965 659

Tel: 518 316 247

e-mail: Lzicarova.Jitka@muhodonin.cz

Bc. Lenka Řeháková

Mobil: +420 725 965 658

Tel: 518 316 246

email: rehakova.lenka@muhodonin.cz

Zpravodaj Obecního úřadu Lužice vychází 4x ročně.

Řídí redakční rada: Mgr. Jana Ambrožová, Miroslava Ištvánková, Mgr. Jana Ličeniková, Miluška Kopřivová, Věra Kotásková, Denisa Šímková, Ing. Jaroslav Kreml, Mgr. Lenka Kučí
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Lelka Dolní Bojanovice

Povoleno OkÚ Hodonín, registrační číslo vydané Ministerstvem kultury ČR – MK ČR E 12422, náklad 1200ks.

obec@luziceuhodonina.cz • www.luziceuhodonina.cz

Barevné
odpoledne

Foto: Denisa Šímková

1. ročník zborovského závodu branné zdatnosti mládeže - Memoriál Štěpána Kurky

Foto: Jana Helešicová

VIII. sochařské sympozium "Dřevo - kámen"

Foto: Denisa Šimíková

**Chcete finančně přispět na Lužický zpravodaj?
Zde je místo na Vaše logo či jméno.**

Na vydání tohoto čísla přispěli:

